



Ogólnopolskie Stowarzyszenie Inżynierów i Techników
Zabezpieczeń Technicznych
i Zarządzania Bezpieczeństwem
„POLALARM”

ul. Nowogrodzka 18 lok. 8 tel./fax: 22 626 90 31
00-511 Warszawa 22 625 57 43
www.polalarm.org e-mail: polalarm@polalarm.com.pl
Konto bankowe: ALIOR BANK S.A. NRB 70 2490 0005 0000 4520 4686 4115

Członek Federacji
Stowarzyszeń
Naukowo-Technicznych



BIULETYN INFORMACYJNY

ISSN 1731-62-78

KWARTALNIK Nr 3 / 2015

Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Zabezpieczeń Technicznych i Zarządzania Bezpieczeństwem „POLALARM”

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Zabezpieczeń Technicznych i Zarządzania Bezpieczeństwem „POLALARM”

zaprasza producentów oraz dystrybutorów elektronicznych i elektromechanicznych urządzeń oraz systemów przeznaczonych do ochrony osób i mienia, do udziału w

XVI edycji Konkursu

POLSKI MISTRZ TECHNIKI ALARMOWEJ 2016 im. Włodzimierza Kuczkowskiego

Zgłoszenia do udziału w Konkursie, zgodnie z Regulaminem Konkursu, będą przyjmowane do dnia 30 stycznia 2016 roku na drukach *Wniosku o udział w Konkursie*. Wypełniony *Wniosek* (wraz z załącznikami) prosimy przesłać na adres Biura Zarządu Stowarzyszenia „POLALARM”: ul. Nowogrodzka 18 lok. 8, 00-511 Warszawa, polalarm@polalarm.com.pl.

Przyznanie tytułów, nagród i wyróżnień w Konkursie nastąpi do dnia 12 marca 2016 r., a uroczystość wręczenia nagród Laureatom odbędzie się w pierwszym dniu SECUREX 2016, tj. 25 kwietnia 2016 r. na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Na stoisku Stowarzyszenia na „SECUREX 2016” prezentować będziemy urządzenia i systemy, które zajmą I miejsce w grupie oraz Laureata Głównej Nagrody „Złota Zbroja”. W miarę możliwości postaramy się zaprezentować wszystkie produkty zgłoszone do Konkursu. Wszyscy Uczestnicy Konkursu będą mieli możliwość umieszczenia na naszym stoisku ulotek i folderów reklamowych z informacją o zgłoszonych do Konkursu wyrobach.

Bliższych informacji na temat Konkursu udziela Biuro Zarządu Stowarzyszenia „POLALARM”, tel. 22 626 90 31, 22 625 57 43, polalarm@polalarm.com.pl

„SECUREX 2016” odbędzie się w dniach 25 – 28 kwietnia 2016 r.

Serdecznie zapraszamy do udziału w Konkursie i życzymy sukcesów!

- **Polski Mistrz Techniki Alarmowej 2016**
- **Forum Monitoringu Polskiego – zmiana terminu**
- **Kol. Włodzimierz Paupa - Honorowym Przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego**
- **Rzeczoznawcy POLALARM**
- **Przegląd prasy branżowej – Andrzej Walczyk**
- **Jak chronić informacje ważne dla przedsiębiorcy**
- **Nowelizacja Prawa o stowarzyszeniach**
- **Aktualne kierunki prawno-normatywne oraz kierunki rozwoju systemów**
- **Zasada "in dubio pro tributario" ostatecznie uchwalona w pierwotnej wersji**
- **Centrum europejskiej przedsiębiorczości po raz piąty w Katowicach**
- **Alpol Bowling Cup 2015/2016**
- **Targi, wystawy, Konferencje**

Redaktor Naczelny: Artur Bogusz
Kolegium Redakcyjne:
Andrzej Wójcik, Andrzej Ryczer, Bożena Gozdowska
Siedziba „POLALARM”:
ul. Nowogrodzka 18 lok. 8, 00-511 Warszawa
tel./fax 22 626 90 31, 22 625 57 43
e-mail: polalarm@polalarm.com.pl, www.polalarm.org

Redakcja nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń.
Wszelkie prawa zastrzeżone.
Nakład jednorazowy 200 egz.

Stowarzyszenie „POLALARM” zaprasza producentów oraz dystrybutorów elektronicznych i elektromechanicznych urządzeń oraz systemów przeznaczonych do ochrony osób i mienia, do udziału w XVI edycji Konkursu

POLSKI MISTRZ TECHNIKI ALARMOWEJ 2016
im. Włodzimierza Kuczkowskiego.

REGULAMIN KONKURSU

Komisja Konkursowa dokonuje oceny wyrobów zgłoszonych do Konkursu. Komisja nie rozpatruje praw własności i praw autorskich posiadanych przez Firmy do wyrobów zgłaszanych do Konkursu.

1. Konkurs jest organizowany przez Ogólnopolskie Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Zabezpieczeń Technicznych i Zarządzania Bezpieczeństwem „POLALARM”, członka Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT.
2. Konkurs Stowarzyszenia „POLALARM”, zwany dalej Konkursem ma na celu:
 - a) promocję nowoczesnej myśli technicznej;
 - b) podkreślenie rangi i znaczenia postępu naukowo-technicznego w dziedzinie ochrony mienia;
 - c) nagradzanie i wyróżnianie wybitnych rozwiązań.
3. Nagrody w Konkursie są przyznawane za wybitne elektroniczne i elektromechaniczne urządzenia oraz systemy przeznaczone do technicznej ochrony mienia, a w szczególności: urządzenia systemów sygnalizacji włamania, napadu, pożaru, systemów telewizji dozorowej, kontroli dostępu, monitorowania zagrożeń, elektronicznego wyposażenia agentów ochrony fizycznej i zabezpieczeń pojazdów, transportu, ładunków.
4. Urządzenia i systemy do Konkursu mogą zgłaszać krajowi i zagraniczni twórcy i producenci oraz dystrybutorzy funkcjonujący w oparciu o polskie prawo gospodarcze.
5. Konkurs jest jednoetapowy i przeprowadzany na szczeblu ogólnokrajowym co dwa lata.
6. Komisja Konkursowa jest 11 osobowa, wybrana spośród członków Stowarzyszenia.
7. W pracach Komisji mogą brać udział powołani eksperci, bez prawa udziału w głosowaniu.
8. W Komisji Konkursowej nie mogą brać udziału zgłaszający urządzenia i systemy do Konkursu w danym roku kalendarzowym.
9. Wnioski o udział w Konkursie winny być składane na „Wniosku o udział w Konkursie Polski Mistrz Techniki Alarmowej”. W przypadku zgłoszenia dwóch identycznych wyrobów Komisja rozpatrywać będzie wniosek, który wpłynął jako pierwszy.
10. Z wnioskiem wskazane jest złożenie:
 - a) urządzenia lub systemu,
 - b) dokumentacji technicznej, rysunków, fotografii,
 - c) opinii recenzentów, instytutów, laboratoriów, ośrodków badawczo-rozwojowych firm projektowych i usługowych, użytkowników lub innych.

11. Dopuszcza się maksymalnie 10-minutową prezentację wyrobu przez Zgłaszającego przed członkami Komisji w terminie uzgodnionym z organizatorem Konkursu. W przypadku niemożności zaprezentowania wyrobu w siedzibie organizatora Konkursu lub na terenie Warszawy, Zgłaszający pokrywa koszty delegacji i dojazdu 2 członków Komisji do miejsca prezentacji
12. Konkurs będzie przeprowadzony w następujących kategoriach przedmiotowych:
 - I. Urządzenia i systemy sygnalizacji włamania i napadu
 - II. Urządzenia i systemy sygnalizacji pożaru
 - III. Urządzenia i systemy nadzoru telewizyjnego
 - IV. Urządzenia i systemy kontroli dostępu
 - V. Zintegrowane systemy sygnalizacji zagrożeń
 - VI. Urządzenia i systemy transmisji alarmu
 - VII. Systemy zabezpieczenia przeciwkradzieżowego pojazdów oraz urządzenia i systemy zarządzania bezpieczeństwem transportu osób i ładunków
 - VIII. Inne innowacyjne urządzenia i techniczne systemy ochrony oraz wspomagające ochronę fizyczną
13. Za każde zgłoszone urządzenie lub system – Zgłaszający winien wnieść opłatę wpisową w wysokości 900 zł + obowiązująca stawka VAT (urządzenia wchodzące w skład zgłoszonego systemu nie będą oceniane indywidualnie). Dla Członków Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Zabezpieczeń Technicznych i Zarządzania Bezpieczeństwem „POLALARM” opłata wynosi 600 zł + obowiązująca stawka VAT. Zgłaszający wyrób do więcej niż jednej kategorii wnosi dodatkową opłatę w wysokości 30% w/w stawki za każdą dodatkową kategorię.
14. W każdej kategorii przedmiotowej zostanie wybrane jedno urządzenie lub system, które otrzyma tytuł „Polski Mistrz Techniki Alarmowej” i do trzech wyróżnień w każdej z kategorii.
15. Spośród urządzeń lub systemów nagrodzonych jako „Polski Mistrz Techniki Alarmowej” zostanie wyłoniony Zwycięzca Konkursu, któremu zostanie przyznana nagroda „Złota Zbroja”.
16. Ostateczny termin zgłoszeń upływa z dniem 31 stycznia 2016 r.
17. Przyznanie tytułów, nagród i wyróżnień w Konkursie Ogólnokrajowym nastąpi do dnia 3 marca 2016 r., natomiast zakończenie Konkursu i wręczenie nagród nastąpi na Międzynarodowej Wystawie SECUREX w Poznaniu.
18. Decyzje Komisji Konkursowej Stowarzyszenia „POLALARM” w zakresie przyznawania tytułów, nagród i wyróżnień w Konkursie są ostateczne.
19. Niniejszy Regulamin Konkursu wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Zarząd Stowarzyszenia „POLALARM”.

Regulamin zatwierdzony przez Zarząd w dniu 18 września 2013 r., zmiany w Regulaminie zatwierdzone przez Zarząd w dniu 17 czerwca 2015 r.

XVII FORUM MONITORINGU POLSKIEGO - zmiana terminu

Informujemy, że z powodu niewystarczającej liczby zgłoszeń, zmuszeni jesteśmy zmienić termin organizacji FORUM MONITORINGU POLSKIEGO planowany na październik 2015 r.

Nowy termin XVII edycji Forum Monitoringu Polskiego jest planowany na okres maj/czerwiec 2016 r. O nowym terminie powiadomimy na www.polalarm.org.

Kol. Włodzimierz Paupa Honorowym Przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego

4 sierpnia 2015 r. Rada Stowarzyszenia nadała godność

HONOROWEGO PRZEWODNICZĄCEGO SĄDU KOLEŻEŃSKIEGO Stowarzyszenia „POLALARM” Kol. WŁODZIMIERZOWI PAUPIE



pierwszemu Przewodniczącemu Sądu Koleżeńskiego w Stowarzyszeniu, który pełnił tę funkcję w latach 1992 – 2008.

Kol. Włodzimierz Paupa jest Członkiem Założycielem Stowarzyszenia „POLALARM” (1992). Przez 16 lat swojej działalności, jako Przewodniczący Sądu Koleżeńskiego, był negocjatorem w spornych sprawach pomiędzy Członkami Stowarzyszenia, zawsze doprowadzając strony sporu do ugody.

Za swoją działalność był wielokrotnie wyróżniany, m.in. Nagrodami:

- Pioniera Rozwoju technicznej ochrony osób i mienia w Polsce wybitnie zasłużony dla ruchu społeczno-zawodowego w latach 1980-2000,
- Orła Rozwoju Technicznej Ochrony Osób i Mienia 1980 – 2005,
- Diamentowego Pioniera Technicznej Ochrony Osób i Mienia w Polsce 1980 – 2010.

Kol. Włodzimierz Paupa od wielu lat jest aktywnym Członkiem Komisji Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego - Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej, gdzie propaguje idee naszej branży. Jest też Członkiem Sekcji Seniorów Stowarzyszenia „POLALARM”.

Szanowne Koleżanki i Koledzy, Rzeczoznawcy,

Zarząd Stowarzyszenia podjął się misji reorganizacji działania Biura Usług Rzeczoznawczych i Konsultingowych jak również realizacji zadań rzeczoznawczych. Zmiany jakie wprowadzamy opieramy na wzorcach podobnej działalności Stowarzyszeń w Polsce. Wprowadziliśmy specjalizacje dla rzeczoznawców z podziałem na systemy i obszary w których mogą działać. Tak jak inne organizacje chcemy pozycję rzeczoznawcy przedstawiać jako reprezentanta Stowarzyszenia, organizacji zaufania publicznego. Dlatego wypukliliśmy działania rzeczoznawców jako grupy profesjonalistów działających w zorganizowanej strukturze, którą jest Biuro Usług Rzeczoznawczych i Konsultingowych. Wprowadzamy nowy wzór dyplomu rzeczoznawcy, zawierający powyższe zapisy i dodatkowe informacje istotne dla korzystających z usług rzeczoznawcy. Nowymi zapisami jakie znalazły się na dyplomie jest to, że podstawą do podjęcia i wykonywania czynności rzeczoznawcy stanowi wpis do rejestru Rzeczoznawców Stowarzyszenia oraz aktualna legitymacja rzeczoznawcy. Jak również to, że wykonywane prace rzeczoznawców są rejestrowane i objęte umową w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu czynności rzeczoznawczych. Podkreślając więc z grupą profesjonalistów i uregulowaną formę działania, informujemy zapisem, iż rzeczoznawcy działają w strukturze Biura na podstawie Regulaminu.

Drugim rodzajem działań na rzecz aktywizacji rzeczoznawstwa będzie informowanie potencjalnych klientów o szerokiej gamie usług rzeczoznawczych od opracowywania koncepcji, weryfikacji i uzgadnianiu dokumentacji projektowej, doradztwo i opracowywanie ekspertyz, opiniowanie rozwiązań technicznych.

Strona internetowa Stowarzyszenia w zakładce Rzeczoznawcy będzie, wzorem minionych lat, prezentować aktualną listę rzeczoznawców. Podejmiemy się również organizowania szkoleń dla rzeczoznawców z zakresu aktualizacji norm i przepisów, sporządzania opracowań i ekspertyz.

Oczywiście oczekujemy na sugestie i wskazywanie tych tematów i obszarów wiedzy istotnej w pracy rzeczoznawcy, którą będziemy przygotowywać na spotkania doszkalające, jak również na inne sprawy związane z rzeczoznawstwem.

**- Mirosław Prokocki
Prezes Zarządu**

Przegląd prasy branżowej

Witam Czytelników,

Upalne lato i ciepła jesień nie dają powodu do narzekania turystom i wczasowiczom, lecz stanowią duży problem dla rolników, leśników, hydrologów, energetyków i innych grup zawodowych. Niski poziom wód w rzekach ma negatywny wpływ na nasze życie, jednak gdy karta się odwróci i przyjdą jesienne deszcze może zagrażać nam powódź. Nawiązując do tej tematyki zapraszam do lektury Przeglądu Technicznego. To pismo, z pozoru nie związane z naszą branżą zamieszcza wiele ciekawych artykułów. Przykładowo, w numerze 14-15 / 2015 na stronie 16 znajdziecie Państwo artykuł na temat małej retencji. Cytuję fragment

tego tekstu: „Im więcej wody pozostanie w lasach, w glebie, mokradłach lub małych zbiornikach wodnych tym mniejsze będzie ryzyko suszy i powodzi.” Moje osobiste spojrzenie na tą sprawę jest zgodne z intencją autora. Jestem zwolennikiem zachowania naturalnych mechanizmów w przyrodzie i szczerze nie lubię tak zwanych „ekologów”, którzy dla naszego dobra podnoszą wielki szum na widok rozjechanej wiewiórki a nie widzą faktycznych powodów jej śmierci. Może wystarczyło wokół drogi ustawić odpowiednie pro-ekologiczne ogrodzenia?

W tym samym numerze Przeglądu Technicznego zamieszczony jest artykuł na temat wpływu promieniowania elektromagnetycznego na organizm ludzki. Tu w grę wchodzi dwie gałęzie techniki: energetyka i telefonia komórkowa. Autor zwraca uwagę na konieczność zachowania równowagi między bezpieczeństwem, czyli ograniczeniem wpływu tego promieniowania na nasze zdrowie, a techniką, czyli kosztami budowy linii wysokiego napięcia i stacji BTS telefonii komórkowej. Zachwianie tej równowagi może powodować bardzo poważne skutki dla krajowej gospodarki. Artykuł na ten temat jest zamieszczony na stronie 22 Przeglądu Technicznego nr 14-15 / 2015. Temat jest kontynuowany na stronie 18 numeru 16-17 / 2015. To jest dość rzetelny materiał, pozbawiony zadęcia pro-ekologicznego, wiarygodnie opisujący faktyczne zagrożenia. Zacytuję fragment tego tekstu: „Istotną rolę w pojmowaniu mechanizmów mających wpływ na zdrowie człowieka ma brak wiedzy na temat nowych technologii, a także zwyczajny brak znajomości podstaw fizyki. Łatwo jest przekonać ludzi, że ogromne urządzenie, jakim jest wysokonapięciowa linia przesyłowa wystawia ich na działanie równie wielkiego pola elektromagnetycznego. A tymczasem domowa instalacja energetyczna, generująca znacznie silniejsze pole elektromagnetyczne w obszarze przebywania człowieka (moja uwaga - z racji małej odległości od przewodów) nie jest postrzegana jak ryzyko. Podobnie jest ze stacjami bazowymi telefonii komórkowej. Ich rozmiary wywołują strach, gdy tymczasem abonent jest wystawiony na znacznie silniejsze oddziaływanie ze strony własnego telefonu komórkowego (moja uwaga – z racji bardzo małej odległości od telefonu trzymanego przy uchu od głowy rozmówcy). Tego jednak przeciwnicy instalacji energetycznych i telefonii komórkowej nie wiedzą, bo nie mają o tym zielonego pojęcia.” Ponieważ ten temat jest mi szczególnie bliski, gdyż przez ostatnie lata zajmowałem się radiokomunikacją profesjonalną, obiecuję czytelnikom, że do kolejnego Biuletynu napiszę krótki artykuł o tego typu zagrożeniach.

Innym drażliwym tematem są odnawialne źródła energii. Jeśli chodzi o elektrownie wiatrowe, w numerze 16-17/2015 Przeglądu Technicznego znalazłem notatkę na temat poprawy wydajności turbin wiatrowych przez umieszczenie przed nimi odpowiednio ukształtowanych kopuł, zmieniających przepływ strumienia powietrza przed wiatrakami, a konkretnie odchylających ten strumień w kierunku końców łopat. Powoduje to wzrost sprawności wiatraka o kilka procent i wydatnie zmniejsza poziom hałasu. W przypadku turbiny o nominalnej mocy 1 MW oznacza to dodatkowe 30 kW, a to jest moc wystarczająca do zaspokojenia potrzeb kilku gospodarstw domowych. Tak pojmowana ekologia mnie przekonuje i mogę ją popierać z czystym sumieniem.

Na koniec uwaga natury ogólnej, Przegląd Techniczny ma bardzo wysoki poziom redakcyjny i merytoryczny i jest niedocenianym pismem, docierającym jedynie do małej grupki technokratów (jakim niewątpliwie i ja jestem). Czas zmienić tą sytuację. Nie twierdzę, że każdy powinien czytać to pismo od deski do deski, ale czasami warto po nie sięgnąć i choćby przekartkować.

Wróćmy jednak do problematyki branżowej. Tak się złożyło że mam do omówienia wiele pism. W kilku redakcjach cykl wydawniczy zbiegł się z cyklem publikacji naszego Biuletynu i leżą przede mną podwójne wydania interesujących nas wydawnictw. Z tego powodu ograniczę przegląd prasy do najistotniejszych artykułów.

Zacznijmy od lektury Ochrony Mienia i Informacji. Z natury rzeczy pismo jest nastawione na ochronę fizyczną, dlatego znajdziecie w nim Państwo wiele artykułów na temat umundurowania, wyposażenia i uzbrojenia osób pracujących w ochronie i wojsku, których nie omawiam. Jednakże w Ochronie Mienia i Informacji nie brakuje artykułów technicznych i problemowych, które pokrótce omówię.

W numerze 3 / 2015 (120), po wstępnej części poświęconej konferencjom, wystawom i innym wydarzeniom branżowym, na stronie 18 znajdziecie państwo krótkie informacje prasowe. Już pierwsza z nich wzbudziła moje zainteresowanie. Chodzi o systemy kontroli dostępu, które zagościły w ofercie firmy Axis. Widocznie ten szwedzki producent wizyjnych systemów dozorowych doszedł do wniosku, że same kamery to zbyt mało i trzeba zaproponować klientom integrację systemów wizyjnych z systemami kontroli dostępu. Kolejna informacja dotyczy rozszerzenia oferty firmy Axis o małe, wizyjne systemy dozorowe. Niewątpliwie jest to szeroki rynek i warto zaproponować nabywcom nowe rozwiązania w tej dziedzinie.

Moją uwagę zwrócił artykuł zamieszczony na stronie 42 dotyczący hałasu i jego wpływu na efektywność działania dźwiękowych systemów ostrzegawczych. Autor omawia podstawy akustyki oraz percepcji dźwięku przez człowieka i dochodzi do wniosku, że na zrozumiałość komunikatów głosowych ma wpływ odpowiedni dobór charakterystyk częstotliwościowych zastosowanych głośników. Zapraszam do lektury.

Na stronie 16 numeru 4 / 2015 (121) Ochrony Mienia i Informacji znajdziecie państwo artykuł na temat 25-lecia firmy Satel. Warto ten tekst przeczytać, choćby dlatego, że jest to polska firma, która przetrwała wszystkie przeobrażenia polityczne i ustrojowe, nie poddała się pokusom integracji z firmami zagranicznymi. Centraliki i czujki Satel są polskim produktem, zaprojektowanym przez polskich specjalistów, produkowanymi przez polskiego wytwórcę. Już samo to powinno być docenione i chwalone, co czyni autor artykułu na łamach Ochrony Mienia i Informacji.

Temat firmy SATEL wraca w numerze 4 / 2015 (121) Ochrony Mienia i Informacji. Tym razem omawiany jest system kontroli dostępu ACCO NET. Producent podkreśla, że system jest łatwy w obsłudze, umożliwia dynamiczne zarządzanie uprawnieniami i może być rozbudowany w zależności od specyficznych wymagań użytkownika.

Ciekawy artykuł na temat kamer termowizyjnych jest zamieszczony na stronie 22 numeru 4 / 2015 (121) Ochrony Mienia i Informacji. Autor omawia zasady doboru kamer oraz obiektywów termowizyjnych i zaleca wypożyczenie kamer, celem dokonania testów przed zakupem. To dobra rada, jednak nie wszyscy dostawcy się na to zgadzają. Tak, czy inaczej temat jest ciekawy, zapraszam do lektury.

Obecnie przejdźmy do lektury Twierdzy nr 2 (81) / 2015. Z okładki wynika, że numer jest poświęcony zagadnieniom wizyjnego monitoringu szkół i placówek edukacyjnych. Już na stronie 6 niestrudzony i znany wszystkim Waldemar Fiałka zachęca do tworzenia trójwymiarowych modeli chronionych obiektów z użyciem oprogramowania VideoCAD w wersji 8. Sądząc z ilustracji to oprogramowanie stwarza możliwość symulacji warunków zbliżonych do tych, z jakimi

realnie spotykamy się w szkołach.

Na kolejnych stronach tego samego numeru Twierdzy znajdziecie państwo artykuły poświęcone zagadnieniom bezpieczeństwa uczniów i kadry pedagogicznej. Autorzy omawiają nie tylko problemy techniczne, ale także zagadnienia socjologiczne i psychologiczne związane z funkcjonowaniem placówek edukacyjnych.

Końcowe strony tego numeru Twierdzy są poświęcone analogowym, wizyjnym systemom dozorowym o wysokiej rozdzielczości. Ostatnio jest to modny temat, gdyż rynek wizyjnych systemów IP zdominowali światowi giganci, zaś mniejszym firmom przypadło w udziale zaspokajanie potrzeb klientów niskobudżetowych. W wielu przypadkach chodzi o modernizację istniejących, analogowych systemów dozorowych, okablowanych z użyciem kabli koncentrycznych. W wielu obiektach, szczególnie tych cenniejszych czyli na przykład zabytkowych, wymiana okablowania jest bardzo kosztowna i z tego faktu próbują skorzystać producenci sprzętu HD-SDI, HDCVI, HD-TVI czy ADH. Niewątpliwie wykorzystanie istniejących kabli koncentrycznych jest jakimś rozwiązaniem, aczkolwiek kompletne fiasko w popularyzacji systemów HD-SDI (które zdaniem znawców miały zmieść z rynku systemy IP) oraz brak kompatybilności między analogowymi systemami o wysokiej rozdzielczości oferowanymi przez różnych producentów nie wróży im nic dobrego. Jeśli użytkownik końcowy zdesperowany niemożnością wymiany okablowania w swoim obiekcie ulegnie magii marketingu i zdecyduje się na instalację któregoś z wyżej wymienionych systemów czeka go chwilowa ulga, a następnie seria bolesnych rozczarowań. Po pierwsze bierze przysłowiowy ślub z daną marką, gdyż urządzenia stosowane w analogowych systemach wizyjnych o wysokiej rozdzielczości nie są kompatybilne z niczym oprócz samych siebie. Po drugie takie systemy nie nadają się do dalszej modernizacji. Za kilka lat można je jedynie wyrzucić do śmieci a okablowanie i tak trzeba będzie wymienić na współczesne. Dlatego wszystkie te wynalazki należy traktować jak przejściową modę na falbanki w groszki i w poważnych inwestycjach nie brać pod uwagę. Doraźnie to się może opłacać, ale w już w bliskiej przyszłości spowoduje kosztowny problem.

Przejdźmy teraz do lektury Systemów Alarmowych numer 3 / 2015 i 4 / 2015. Pierwsze strony tego pisma zajmują jak zwykle krótkie informacje prasowe oraz relacje z imprez i targów branżowych. Warto przejrzeć te wiadomości, choćby po to by się dowiedzieć co się dzieje w naszej branży. W dalszej części Systemów Alarmowych opublikowane są artykuły techniczne, wśród których zainteresował mnie tekst zamieszczony na stronie 16. Opisuje on oprogramowanie Advisor Management, służące do zarządzania systemami i urządzeniami UTC F&S (dawny Aritech). Mam sentyment do tych urządzeń, gdyż jakiś czas temu miałem okazję projektować systemy alarmowe w oparciu o centraliki ATS Master, jednakże wtedy oprogramowanie systemowe pochodziło od innego producenta. Temat jest kontynuowany na stronie 14 kolejnego numeru pisma, to znaczy 4 / 2015.

Na stronie 28 numeru 3 / 2015 Systemów Alarmowych znajdziecie Państwo obszerny artykuł na temat przechowywania i przetwarzania danych w chmurze obliczeniowej. Autorem jest znany wszystkim Jan Grusznic, który z typowym dla siebie zaangażowaniem w szczegółach opisuje aspekty techniczne i prawne oraz zastanawia się nad poziomem bezpieczeństwa podczas korzystania z chmury obliczeniowej. Artykuł jest bardzo interesujący i wszystkim polecam jego lekturę. Nie skłamię jeśli powiem, że niemal każdy znajdzie w tym tekście coś nowego, o czym dotych-

czas nie wiedział. Dla podsumowania tematu zaraz za tym artykułem zamieszczone są opinie na temat chmury obliczeniowej ogłoszone przez znanych specjalistów, od lat zajmujących się techniką telewizyjną. Co ciekawe, te opinie nie do końca są spójne. Tym bardziej zachęcam do zapoznania się z tym tekstem.

Na kolejnych stronach tego samego numeru Systemów Alarmowych znajdziecie Państwo kilka artykułów na temat czujek zasysających, wykorzystywanych w systemach przeciwpożarowych służących do wczesnego wykrywania dymu. Autorzy wyjaśniają zasadę działania takich systemów i omawiają różnice między czujkami punktowymi a zasysającymi.

Tematyce ochrony peryferyjnej poświęcony jest kolejny artykuł zamieszczony na stronie 18 tego samego numeru Systemów Alarmowych. Tym razem opisane są czujki wibracyjne Sioux, przeznaczone do ochrony ogrodzeń, znajdujące jednak szersze zastosowania, na przykład do ochrony metalowych koryt kablowych i innych elementów infrastruktury w obiektach wysokiego ryzyka.

Na kolejnych stronach Systemów Alarmowych znajdziecie Państwo kilka artykułów na temat wizyjnych systemów dozorowych o wysokiej rozdzielczości. Omówione są zarówno konkretne urządzenia, takie jak sieciowe rejestratory wizyjne z interfejsami PoE+, metody kompresji obrazu, takie jak H.265. Nie zabrakło artykułu na temat niesieciovych, analogowych systemów telewizyjnych o wysokiej rozdzielczości. Omówione zostało między innymi hybrydowe rozwiązanie, w którym rejestrator wizyjny HD-TVI pełni rolę ekspandera, łączącego kilka do kilkunastu kamer analogowych z siecią IP. To ciekawa koncepcja, pozwalająca na tanią modernizację istniejących systemów analogowych i wpinanie ich do nowoczesnej sieci IP. Końcowe strony pisma są poświęcone krótkim informacjom produktowym i kartom katalogowym urządzeń.

Obecnie, jakby na deser, przejdźmy do lektury Zabezpieczeń. Także w tym przypadku mam do dyspozycji dwa numery pisma, to znaczy 3 (103) / 2015 i 4 (104) / 2015. Na pierwszych stronach numeru 3 zamieszczonych jest wiele publikacji na temat systemów kontroli dostępu. Pojawiają się one już w krótkich informacjach prasowych, zaś temat jest rozwijany na stronie 16, gdzie zamieszczona jest relacja z symposiumem HID jakie odbyło się w Warszawie, na stronie 20 Norbert Bartkowiak opisuje zastosowania mechatroniki w systemach bezpieczeństwa, na stronie 46 opisany jest system kontroli dostępu z elementami automatyki budynkowej RACS 5 firmy ROGER, na stronie 52 opisane są produkty firmy CEM System.

Tematyka telewizji analogowej o wysokiej rozdzielczości powraca na stronie 32 Zabezpieczeń, tym razem w wersji AHD. Jak widać wiele firm zaangażowało się w rozwój tej dziedziny techniki. Szkoda tylko, że urządzenia różnych producentów nie są wzajemnie kompatybilne, ale to zupełnie inny temat.

Na stronie 38 Zabezpieczeń zamieszczony jest artykuł omawiający nowe urządzenia firmy Samsung, służące do budowy wizyjnych systemów dozorowych IP. Na uwagę zasługuje bogactwo rozwiązań oferowanych użytkownikom końcowym i biznesowe podejście do zagadnienia. Biznesowe, to znaczy przynoszące dochód. Chodzi o funkcje i pakiety oprogramowania, które pozwalają na poprawę funkcjonowania firm, w których zainstalowane są systemy dozoru Samsung. Zagadnienie ochrony odchodzi jakby na drugi plan, aczkolwiek nie jest pomijane, górną biorą aspekty organizacyjne i porządkowe. Zapraszam do lektury tego tekstu.

Na stronie 42 Zabezpieczeń znajdziecie Państwo artykuł na temat systemów telewizyjnych o wysokiej rozdzielczości firmy Dahua. Autor eksponuje znaczenie kompresji H.265 i jej wpływ na coraz większe zainteresowanie urządzeniami zgodnymi ze standardem 4K.

Tyle o systemach telewizyjnych i kontroli dostępu. Przejdźmy teraz do tematyki pożarowej. Na stronie 56 Zabezpieczeń znajdziecie Państwo kolejny artykuł z cyklu poświęconego różnym scenariuszom rozwoju zdarzeń podczas pożarów. Materiał jest o tyle ciekawy, że może ułatwić tworzenie procedur ewakuacyjnych i ratowniczych dla dużych obiektów budowlanych. Na stronie 60 zamieszczony jest czwarty z serii artykułów poświęconych zagadnieniom zasilania buforowego systemów przeciwpożarowych. Wiemy, że nawet najlepszy system elektroniczny zawiedzie w sytuacjach krytycznych, na przykład w trakcie pożaru, jeśli nie zostanie zachowana ciągłość zasilania. Dlatego warto poświęcić kilka minut na przeczytanie tego tekstu. Na stronie 64 jest zamieszczony artykuł na temat metod kontroli szczelności urządzeń zawierających izotopy promieniotwórcze. W tym przypadku chodzi o jonizacyjne czujki dymu, które mają chronić przed pożarem, a jednocześnie same mogą stanowić zagrożenie dla naszego zdrowia. Na stronie 68 zamieszczony jest artykuł wyjaśniający kto i w jakich okolicznościach ma prawo do podejmowania decyzji w przypadku pożaru. Nie jest to banalne zagadnienie, gdyż niewłaściwe lub spóźnione decyzje mogą mieć fatalne skutki, z tego względu osoby zajmujące się tematyką pożarową powinny się zapoznać z tym tekstem.

Ostatnie strony numeru 3 (103) / 2015 Zabezpieczeń zajmują jak zwykle karty katalogowe urządzeń. Obecnie przejdźmy do lektury kolejnego numeru 4 (104) / 2015 tego pisma.

Pomimo, że ten numer Zabezpieczeń jest w dużej części poświęcony zasilaczom UPS, z okładki atakuje nas tematyka systemów telewizyjnych o wysokiej rozdzielczości, tym razem w wersji 4K. Zagadnienie dotyczy nie tyle kamer, co obiektów, które powinny mieć również wysoką rozdzielczość co matryce kamer, tak by zalety standardu 4K mogły być należycie wykorzystane. Dalsze informacje na ten temat znajdziecie Państwo na stronie 8, w krótkich notatkach prasowych.

Wracając do zasilaczy UPS, w tym numerze Zabezpieczeń znajdziecie państwo całą serię artykułów na ten temat. I tak, na stronie 16 zamieszczony jest artykuł wstępny, mówiący ogólnie o zasadzie działania oraz sposobach wykorzystania zasilaczy UPS. Artykuły produktowe zaczynają się od strony 20, gdzie firma Eaton prezentuje swoje rozwiązania sprzętowe i programowe, wykorzystywane w obiektach wymagających bezawaryjnego zasilania. Na stronie 24 opisany jest system zasilania radiostacji Radio Watykan. Jest tam zastosowany nowoczesny UPS firmy GE, o mocy szczytowej 300 kVA. Na stronie 26 opisane są trójfazowe zasilacze UPS typu PowerWalker. Mają one budowę modułową, dzięki czemu odznaczają się niemal stuprocentową niezawodnością, gdyż awaria jednego, a nawet kilku modułów nie powoduje przerwy w zasilaniu zaś ich moc może być szybko dostosowana do zmieniających się potrzeb użytkownika.

Pomimo, że w tym numerze Zabezpieczeń tematyka zasilaczy UPS dominuje, znajdziecie Państwo artykuły o innym profilu. I tak, na stronie 34 zamieszczony jest tekst omawiający sposoby wykorzystania obrazu telewizyjnego do identyfikacji osób na podstawie rysów twarzy. Tego typu rozwiązania mogą być stosowane w obiektach publicznych,

gdzie zachodzi potrzeba wyszukania konkretnych osób w tłumie lub identyfikacji osób uprawnionych do przebywania w wyznaczonych strefach. Na stronie 42 wraca tematyka analogowych systemów wizyjnych o wysokiej rozdzielczości, tym razem w wersji AHD. Wypowiadałem się już na ten temat, powtórzę tylko, że tego typu rozwiązania mogą być wykorzystane podczas modernizacji starych, analogowych systemów wizyjnych i nie zachodzi konieczność wymiany okablowania kamer. Z kolei na stronie 52 opisane jest oprogramowanie firmy Novus, służące do odczytu znaków z tablic rejestracyjnych samochodów. Wobec coraz szerszego stosowania systemów wizyjnych o wysokiej rozdzielczości, zapotrzebowanie na tego typu programy będzie rosło. Warto zapoznać się z jednym z oferowanych rozwiązań i przeczytać ten artykuł.

W omawianym numerze Zabezpieczeń nie zabraknie tematyki pożarowej. Na stronie 56 zamieszczony jest artykuł na temat zastosowań techniki cyfrowej w ochronie przeciwpożarowej na przykładzie centrali FPM+, zaś na stronie 60 zamieszczony jest artykuł dotyczący zagadnień prawnych, związanych ze sterowaniem systemami oddymiania. Ostatnie strony pisma są jak zwykle poświęcone kartom katalogowym różnych urządzeń wykorzystywanych w systemach zabezpieczających.

Jak już wspominałem, podczas pisania jesiennego przeglądu prasy branżowej korzystałem z wielu pism, dlatego tekst jest dość długi. W nagrodę dla cierpliwych czytelników, którzy dotarli aż do tego miejsca proponuję chwilę relaksu. Na koniec kącik satyry i humoru, czyli cytaty z prasy branżowej.

W jednym z omawianych pism znalazłem stwierdzenie, dotyczące pasywnej czujki podczerwieni. Brzmi ono tak: *Seria XXX wykorzystuje lustro wyposażone w nową, opatentowaną technologię*. Trochę się dziwię, bo lustro można wyposażyć w ramki albo opatrzyć w komentarz, ale czy je można wyposażyć w technologię?

W innym z omawianych pism znalazłem tytuł: *„Jakie funkcjonalności oferują centrale alarmowe?”* Zwracam uwagę, że ten tytuł powinien brzmieć: *„Jakie funkcjonalności oferują centrale alarmowości?”* Rozumiem, że z tych funkcjonalności wynikają wymierne korzyści, zaś brak pewnych opcji powoduje dotkliwą kłopotliwość.

Gdyby ten sposób wyrażania myśli przenieść na grunt produktów spożywczych, okazało by się, że kiełbasa ma wiele wspaniałych świeżości i jest niezrównana w dziedzinie zapachowości i smakowości.

I tym apetycznościowym akcentem kończę przeglądalność naszej prasy branżowościowej.

Pozdrawiam wszystkich czytelników,

- Andrzej Walczyk

Jak chronić informacje ważne dla przedsiębiorcy?

Jak chronić informacje ważne dla przedsiębiorcy?

Zmiany w przepisach o ochronie informacji niejawnych spowodowały pojawienie się dość niejasnej sytuacji w zakresie ochrony informacji będących informacjami istotnymi dla przedsiębiorcy, a konkretnie dla danej jednostki organizacyjnej, dla jej zarządu, dla jej rady nadzorczej, dla jej właściciela. Otwarte i aktualne pozostaje

więc pytanie w jaki sposób chronić informacje istotne, ważne, potrzebne, niezbędne dla danej jednostki organizacyjnej. Ustawa o ochronie informacji niejawnych tworząc nowe definicje klauzuli i z klauzuli zastrzeżone wyrzucając dobro czy interes jednostki organizacyjnej, dość jednoznacznie uniemożliwiło ochronę informacji stanowiących określoną wartość dla jednostki organizacyjnej z wykorzystaniem zapisów tejże ustawy. Dziś informacjom stanowiącym określoną, czasem bardzo dużą wartość dla jednostki organizacyjnej nie możemy nadać nawet klauzuli zastrzeżone. Nie możemy więc wykorzystywać systemu ochrony informacji niejawnych w jednostce organizacyjnej do ochrony naszych własnych, bardzo ważnych informacji czy dóbr.

Jak więc to zrobić?

Istnieje wiele zasobów firmy, które stanowią o jej sile, potencjale oraz przewadze nad konkurencją. Zasoby te muszą być przez firmę w odpowiedni sposób nadzorowane, chronione i pielęgnowane. Jednym z takich kluczowych zasobów przedsiębiorstwa jest informacja, która może przybrać postać np.: danych strategicznych i finansowych, planów marketingowych, sprzedażowych i produktowych, danych o klientach, danych osobowych pracowników czy też danych stanowiących tzw. własność intelektualną.

Co to jest tajemnica przedsiębiorstwa?

Definicja tajemnicy przedsiębiorstwa zawarta jest w przepisie art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, nie ma oddzielnej regulacji prawnej poświęconej tej tajemnicy. W mojej ocenie to niedopatrzenie prawne, które należy w jednostkach organizacyjnych bardzo skutecznie organizacyjnie naprawić i uzupełnić. Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Przytoczoną definicję należy czytać bardzo dokładnie. Należy zwrócić uwagę, że wskazywana ustawa uznaje za tajemnicę przedsiębiorstwa tylko takie informacje, które łącznie spełniają trzy przesłanki:

1. są nieujawnione do wiadomości publicznej,
2. posiadają wartość gospodarczą (na przykład informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa)
3. przedsiębiorca podjął co do nich niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

Należy bardzo poważnie podchodzić do wymogu łącznego spełniania wszystkich ustawowych przesłanek uznania informacji za tajemnicę przedsiębiorstwa. Jeżeli okaże się, że jedna z tych przesłanek nie zostanie spełniona, informacja nie stanowi tajemnicy przedsiębiorstwa i każdy może z niej korzystać bez ograniczeń. Jest więc możliwość ochrony informacji istotnych dla przedsiębiorcy, ale nie będzie się to odbywać z automatu i w odniesieniu do dowolnych i wszystkich informacji przedsiębiorcy.

Tajemnicą przedsiębiorstwa są tylko, lub może aż informacja. Informacje te mogą oczywiście być zapisane na nośniku danych (notatki, wydruk, rysunek, fotografia, zapis elektroniczny itp.), ale mogą też być jedynie zapamiętane i następnie przekazywane czy udostępniane. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jako przykład tajemnic przedsiębiorstwa podaje informacje techniczne,

technologiczne lub organizacyjne przedsiębiorstwa. Widać z podanych przykładów, że każdy przedsiębiorca znajdzie w tak opisanym zakresie coś dla siebie, tak aby móc chronić to co dla niego naprawdę istotne.

Co to jest informacja?

Informacja jest kluczowym zasobem współczesnego przedsiębiorstwa. Wielu współczesnych autorów uważa, że obecnie mamy do czynienia z trzecią rewolucją przemysłową - tzw. rewolucją informacyjną. Rewolucja ta dosłownie przetacza się przez gospodarkę i nikt nie może uciec przed jej skutkami. Drastyczne zmniejszenie kosztów pozyskiwania, przetwarzania i przekazywania informacji zmienia sposób prowadzenia biznesu. Coraz więcej czasu i kapitału inwestycyjnego jest wydatkowane na technologie informacyjne po to, aby wykorzystać dane, informacje, a przede wszystkim wiedzę do uzyskania przewagi konkurencyjnej nad rywalami tynkowymi. Obecnie każda firma, m.in. ze względu na rosnącą konkurencję, powinna pozyskiwać, utrzymywać (chronić) i wykorzystywać informacje niezbędne w jej procesach gospodarowania. Informacja jest zatem szczególnym rodzajem zasobu niezbędnego do prawidłowego, a przede wszystkim skutecznego podejmowania decyzji. W efekcie rewolucji informacyjnej organizacje muszą traktować informacje i wiedzę jako swój kluczowy zasób, a przez to również odpowiednio nim zarządzać, aby w sposób efektywny wykorzystać go dla dobra organizacji, podniesienia jej wartości, skuteczności, konkurencyjności itp.

W określonych warunkach informacja staje się również towarem. Ma ona bowiem określoną treść, za którą nabywca chętnie zapłaci określoną cenę. Ta cena, jak również koszty wytwórcy związane z jej wytworzeniem (pozyskaniem), utrzymaniem, zabezpieczeniem i opakowaniem stanowią pewną wartość. Tajemnice biznesowe są zatem cennym towarem, stąd, z jednej strony, obserwujemy liczne próby ich przejęcia (kradzież własności intelektualnej, szpiegostwo przemysłowe, cyberprzestępczość itp.), ale z drugiej strony, stwarzają one przedsiębiorstwu możliwości sprzedaży lub licencjonowania (np. know-how). Tym bardziej istotna jest ich skuteczna ochrona. W gospodarce wolnorynkowej wartość tajemnic przedsiębiorstwa jest ogromna. Pewne informacje dotyczące działalności przedsiębiorcy, właśnie dlatego, że są nieznane dla konkurentów i dla nich niedostępne, pozwalają na uzyskanie lepszej pozycji rynkowej, co w sposób oczywisty przekłada się na wymierne korzyści materialne.

Jakie są uwarunkowania ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa?

Informacja musi mieć wartość gospodarczą z tego powodu, że jest poufna. Nie możemy obejmować ochroną informacji, która nic nie znaczy, a tylko wydawało się nam, że jest ważna. Ten element definicji jest bardzo istotny w przypadku sporu o ujawnienie informacji chronionych. Jeżeli strona posądzona udowodni, że informacja, którą rzekomo ujawniła nie miała żadnej wartości to jej wina będzie żadna. Posiadanie informacji chronionej daje na przykład przewagę konkurencyjną dlatego, że nie jest ona powszechnie znana, a jej uzyskanie przez konkurenta powinno mu ułatwić funkcjonowanie na określonym rynku lub w określonym obszarze, przysporzyć korzyści lub zaoszczędzić kosztów. O tym, czy informacja ma wartość gospodarczą, decyduje przedsiębiorca przy obejmowaniu jej poufnością.

Informacja nie może być ogólnie znana lub łatwo dostępna dla osób z kręgów, które normalnie zajmują się tym rodzajem informacji. To kolejna trudność. Wiele informacji funkcjonuje w określonych kręgach biznesowych jako ogólnie znane. Nie zmienia to faktu, że danemu przedsiębiorcy może się wydawać, że akurat jego informacja jest nikomu nieznaną. Powszechna znajomość informacji albo co najmniej dostęp do niej osób, które specjalistycznie zajmują się tym rodzajem informacji, wyłącza możliwość uznania jej za tajemnicę przedsiębiorstwa. Wyjątek dotyczy kompilacji informacji powszechnie dostępnych, przy czym w tym wypadku chroniony jest szczególnie zestaw informacji. Przyjęcie jako linii obrony w przypadku oskarżenia o ujawnienia informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, że były one ogólnie jest oczywiste. Poprzez wykazanie, że ktoś inny poza nami znał określoną informację spowoduje zupełne odsunięcie od nas jakichkolwiek roszczeń w tym zakresie.

Informacja powinna być traktowana przez przedsiębiorcę jako poufna i powinna zostać poddana rozsądnym działaniom dla utrzymania jej poufności. Tutaj jednoznacznie nasuwa się potrzeba stworzenia w jednostce organizacyjnej odpowiedniego systemu ochrony informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Przedsiębiorca powinien wyrazić wolę objęcia informacji poufnością, przy czym sama wola nie wystarczy. Zatrzymując się na chwilę przy wyrażeniu woli. Powinno się to odbyć oficjalnie i zgodnie z zasadami obowiązującymi w danej jednostce organizacyjnej. W ślad za tą wolą powinny pójść działania, które ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji nazywa niezbędnymi działaniami w celu zachowania poufności informacji. I tu droga jest dość otwarta i będzie zależeć przede wszystkim od zasobności portfela przedsiębiorcy i wagi informacji niezbędnych do ochrony.

Podsumowując tą część mojego wystąpienia należy stwierdzić, że zgodnie z zapisami art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, tajemnicą przedsiębiorstwa są informacje, które spełniają łącznie trzy przesłanki: posiadają wartość gospodarczą, są nieujawnione do wiadomości publicznej, oraz przedsiębiorca podjął co do nich działania niezbędne w celu zachowania ich poufności. Godna podkreślenia jest zasada łącznego występowania trzech wymienionych przesłanek.

Można podzielić tajemnice przedsiębiorstwa w danej jednostce organizacyjnej na informacje handlowe, technologiczne, techniczne czy organizacyjne, niemniej z praktycznego punktu widzenia podział ten jest bez znaczenia. Ważne jest, by informacje posiadały wartość gospodarczą, to znaczy mogły być zastosowane w rywalizacji konkurencyjnej. Podział może być istotny z punktu widzenia osoby zarządzającej instrumentem służącym ochronie tych informacji. Osoba ta może mieć po prostu pewne ułatwienie w przypadku podziału całego szerokiego obszaru informacyjnego w jednostce organizacyjnej na mniejsze podobszary, którymi będzie łatwiej zarządzać, a co za tym idzie skuteczniej chronić informacji zgromadzone w poszczególnych obszarach.

Reasumując, jak cenne lub nawet bezcenne by nie były informacje dla przedsiębiorcy, jeżeli będą dostępne dla każdego, w tym pracownika lub konkurenta, bez żadnych ograniczeń, to wówczas nawet fakt, że przedsiębiorca wyrazi wolę objęcia ich prawem tajemnicy przedsiębiorstwa ich nie ochroni.

Aby objąć ważne, istotne, wartościowe informacje prawem tajemnicy przedsiębiorstwa, informacje te muszą spełnić dwa warunki:

- muszą być poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zespole ich elementów nie są ogólnie znane lub łatwo dostępne dla osób z kręgów, które normalnie zajmują się tym rodzajem informacji;
- muszą być poddane przez osobę, pod której legalną kontrolą informacje te pozostają rozsądnym, w danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich poufności.

Tajemnicę przedsiębiorstwa mogą stanowić wyłącznie takie informacje, które posiadają wartość gospodarczą. Mówi o tym jednoznacznie przepis art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Informacje posiadają wartość gospodarczą, czyli taką o którą chodzi w uwidocznieniu jej jako tajemnicy przedsiębiorstwa, jeżeli wpływają na wartość przedsiębiorstwa w obrocie gospodarczym lub mają znaczenie w działalności gospodarczej osoby uprawnionej lub osoby trzeciej. Ustawa nie określa wymogu, by informacja miała jakąś minimalną wartość. Wystarczy, że informacja ma znaczenie gospodarcze. Prawo nie wymaga również, by informacja miała jakieś praktyczne zastosowanie. Co więcej, tajemnicą przedsiębiorstwa może być także informacja, która nie ma żadnego zastosowania.

Warunkiem uznania informacji za tajemnicę przedsiębiorstwa jest, by przedsiębiorca podjął co do tych informacji działania niezbędne w celu zachowania ich poufności. Chodzi o to, by informacje zostały poddane przez osobę, pod której legalną kontrolą pozostają, rozsądnym w danych okolicznościach działaniom dla utrzymania ich poufności. Przepisy prawa nie precyzują, jakim działaniom ochronnym muszą być poddane informacje, by można je było uznać za tajemnicę przedsiębiorstwa. Z przepisów tych wynika tylko, że powinny to być działania odpowiednie oraz rozsądne w danych okolicznościach. Wybór środków bezpieczeństwa należy do przedsiębiorcy. W zależności od okoliczności i rodzaju informacji może się okazać, że należy przedsięwziąć większą liczbę zaawansowanych środków ostrożności, w innych wypadkach może wystarczyć zwykłe poinformowanie kontrahenta lub pracownika o konieczności zachowania poufności informacji.

Współczesne przedsiębiorstwa, zmuszone do prowadzenia działalności w warunkach niepewności i chaosu, poddają modyfikacjom swoje podejście do bezpieczeństwa. W obliczu trudności związanych z niepewnością i chaosem przedsiębiorstwa stoją przed koniecznością brania pod uwagę zarówno zdarzeń lokalnych, jak i globalnych, wpływających na ich działalność

Potrzeba poczucia bezpieczeństwa stanowi jedną z zasadniczych potrzeb człowieka, jest wartością pierwotną i podstawą. Stąd też kategoria bezpieczeństwa agreguje wszystkie składowe najważniejszej dla człowieka wartości. W związku z tym, zaliczając bezpieczeństwo do dóbr podstawowych, należy podkreślić, iż powinno ono stanowić przedmiot szczególnej uwagi w zarządzaniu organizacją gospodarczą niezależnie od form zorganizowania, szczebla hierarchicznego i stopnia rozwoju.

- Artur Bogusz

Nowelizacja Prawa o stowarzyszeniach

Publikujemy pismo Doradcy Prezesa FSNT-NOT pana Włodzimierza Hausnera dotyczące prac nad nowelizacją *Prawa o stowarzyszeniach* oraz materiał p.n. „O co chodzi w nowelizacji ustawy o stowarzyszeniach i dlaczego raz jeszcze warto o tym napisać”.

Do Prezesów i Sekretarzy Generalnych Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych zrzeszonych w Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT

Szanowni Państwo

W pracach nad projektem nowelizacji ustawy Prawo o stowarzyszeniach jako FSNT-NOT uczestniczyliśmy aktywnie. Większość naszych postulatów została uwzględniona w przygotowanym projekcie, który zostanie przedstawiony do II czytania na najbliższym posiedzeniu Sejmu RP (23-24 września br.). Zabiegaliśmy szczególnie o zaznaczenie roli i znaczenia stowarzyszeń zawodowych, takich jakie skupia nasza Federacja. W projekcie jest m.in. zapis:

w art. 10 ust. 2

„Ogólnokrajowe stowarzyszenia zrzeszające osoby wykonujące określony zawód lub zawody pokrewne, podejmujące zadania w zakresie rozpowszechniania wiedzy specjalistycznej i podnoszenia poziomu zawodowego w ramach wewnętrznego systemu potwierdzania kwalifikacji i umiejętności – określają w statucie te zadania oraz zakres i sposób ich realizacji.”

Już w czasie procedowania nad prezydenckim projektem tej ustawy w Podkomisji Nadzwyczajnej pod przewodnictwem posła Tadeusza Tomaszewskiego powołanej przez Sejmową Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Sejmową Komisję Polityki Społecznej i Rodziny, autorzy rozsyłanych obecnie różnych krytycznych listów, maili i informacji oponowali przeciwko niektórym zapisom, a także w ogóle przeciw ustawie. Zachowywali się bardzo nieparlamentarnie i agresywnie. W naszym przekonaniu podłoże ich wystąpień ma charakter obrony interesu własnego i ma zabarwienie polityczne.

Odbyło się 14 posiedzeń Podkomisji Nadzwyczajnej i finalne wspólne posiedzenie dwóch Komisji Sejmowych, w których aktywnie uczestniczyliśmy. Spory dotyczyły głównie stowarzyszeń zwykłych, mających lokalny charakter (założyć je mogą 3 osoby). Projekt znowelizowanej ustawy nadaje im tzw. „ułamną osobowość prawną”, pozwalającą na otrzymywanie dotacji i zaciąganie zobowiązań finansowych. Dlatego nowelizowana ustawa wprowadza odpowiedzialność osobową za te zobowiązania.

Na kontynuowanie prac legislacyjnych nad ustawą wyraził zgodę nowy Prezydent RP Andrzej Duda, desygnując do tych prac swojego przedstawiciela – Podsekretarza Stanu Wojciecha Kolarskiego.

Poniżej przedstawiamy opracowany przez Ogólnopolską Federację Organizacji Pozarządowych (OFOP) - której jesteśmy członkiem, materiał pt. „O co chodzi w nowelizacji ustawy o stowarzyszeniach i dlaczego raz jeszcze warto o tym napisać”, zawierający wyjaśnienia i odpowiedzi na zarzuty i uwagi oponentów ustawy.

Zwracamy się z gorącą prośbą o wsparcie naszych działań dla obrony projektu przedłożonego Sejmowi RP do uchwalenia. Prosimy także o pilne rozmowy i listy do Posłów i Senatorów RP, a także zamieszczanie wpisów popierających od adresem <http://poradnik.ngo.pl/wiadomosc/1661629.html>

Szersze informacje na temat nowelizacji ustawy „Prawo o stowarzyszeniach” można uzyskać bezpośrednio ode mnie - tel. 600 443 233. Pytania można też skierować drogą elektroniczną na adres: bozena.makuch@not.org.pl

- Włodzimierz Hausner, Doradca Prezes NOT

O co chodzi w nowelizacji ustawy o stowarzyszeniach i dlaczego raz jeszcze warto o tym napisać

Nowelizacja ustawy o stowarzyszeniach (druk sejmowy 3019) po wielu perturbacjach wyszła na ostatnią prostą. W ciągu miesiąca rozstrzygną się jej losy - zostanie uchwalona albo odrzucona. Jeżeli nie opowiemy się za tym projektem teraz, możemy czekać wiele lat na kolejną taką szansę. W tym artykule odnosimy się do krążących po sieci komentarzy, które są nierzetelne i wprowadzają odbiorców w błąd. Nie daj się oszukać - przeczytaj polemikę.

Słowo wstępu

Nowelizacja ustawy o stowarzyszeniach (druk sejmowy 3019) po wielu perturbacjach wyszła na ostatnią prostą. W ciągu miesiąca rozstrzygną się jej losy – zostanie uchwalona albo odrzucona.

Projekt, nad którym prace trwają ponad cztery lata, wyszedł z inicjatywy środowiska organizacji pozarządowych. Założenia do projektu ustawy były konsultowane przez Ogólnopolską Federację Organizacji Pozarządowych we wszystkich regionach Polski w trakcie spotkań, konferencji oraz przez Internet. Zaproszenia do konsultacji oraz ankieta on-line były kierowane do członków Federacji, a także do tysięcy organizacji pozarządowych z bazy Klon/Jawor (www.bazy.ngo.pl). Ostateczny kształt założeń został przedstawiony i przyjęty przez 800 uczestników VI OFIP-u (Ogólnopolskiego Forum Inicjatyw Pozarządowych w 2011 roku).

Projekt ustawy, który powstał na bazie tych założeń, wsparty został przez dwóch Prezydentów: Bronisława Komorowskiego i Andrzeja Dudę. Przepuszczony przez bezlitosne żarna Ministerstwa Sprawiedliwości nie jest spełnieniem marzeń. Można narzekać, że jest za mało radykalny, że po 26 latach funkcjonowania ustawy, która powstała w wyniku kompromisu Okrągłego Stołu, należało zmieniać więcej, odważniej, głębiej. Jednak absolutnie nieuprawnione i z gruntu fałszywe jest twierdzenie, że narusza konstytucyjną wolność zrzeszania, że oznacza koniec stowarzyszeń i że służyć będzie partykularnym interesom grupy cwaniaków, jak utrzymuje Jerzy Piórkarz, długoletni prezes Sztabu Ratownictwa Społecznej Krajowej Sieci Ratunkowej, który od kilku miesięcy bombarduje mailami organizacje w całej Polsce, strasząc apokalipsą, jaka je czeka po wejściu w życie ustawy.

Krótko, co w praktyce zmienia projekt nowelizacji:

- Łatwiej będzie można założyć stowarzyszenie rejestrowe – wystarczy 7, a nie 15 członków.

- Zamiast 3 miesięcy na rozpatrzenie wniosku o rejestrację sąd będzie miał ustawowo 7 dni.
- Niepotrzebna będzie aprobatą starsty/prezydenta miasta w sprawie treści statutu stowarzyszenia.
- Wprost zostanie zapisane, że stowarzyszenia są zwolnione z opłat za rejestrację oraz za zmianę wpisu w KRS.
- Organ nadzoru żądając od stowarzyszenia wyjaśnień będzie musiał uzasadnić żądanie.
- Zostaną doprecyzowane przepisy umożliwiające tworzenie terenowych jednostek organizacyjnych, które obecnie sądy różnie interpretują.
- Stowarzyszenia zwykle zakładane przez min. 3 osoby będą w świetle prawa organizacją pozarządową. W tej chwili nie są! Dzięki temu będą mogły realizować swoje uprawnienia, zaciągać zobowiązania i występować jako podmiot umów z innymi organizacjami, z przedsiębiorcami, samorządem itp.
- Członkowie stowarzyszenia zwykłego będą mogli przekształcić je w stowarzyszenie rejestrowe, zachowując ciągłość działań stowarzyszenia, tak merytoryczną, jak i formalną.

Niniejszy tekst został opracowany przez przedstawicieli organizacji pozarządowych zaangażowanych w prace nad tworzeniem nowelizacji. Poniżej odnosimy się do alarmujących uwag zgłaszanych przez jedną z organizacji w komentarzach na portalu ngo.pl i w listach rozsyłanych do parlamentarzystów. Jakie konsekwencje naprawdę ma nowelizacja dla istniejących stowarzyszeń i czy faktycznie oznacza ona zamach na wolność stowarzyszenia?

FAŁSZ 1: Czy prawdą jest, że w efekcie ustawy, wszystkie stowarzyszenia będą musiały zmienić swoje statuty?

NIEPRAWDA. Zakres wymaganych regulacji w statucie zasadniczo reguluje art. 10 obecnie obowiązującej ustawy. Nowelizacja dodaje w tym artykule pkt 5a i zmienia pkt 6, ale czy to skutkuje koniecznością zmiany w statutach? **NIE SKUTKUJE!**

Art. 10 ust. 1 pkt 5a przecina długoletnią dyskusję na temat możliwości zatrudniania w stowarzyszeniach członków zarządu. Jest wiele stowarzyszeń, którym ten zapis powinien pomóc. W szczególności stowarzyszeniom o dużych budżetach, realizującym zadania publiczne znacznej wartości, o szerokiej skali działań, wymagającej profesjonalnego i dużego zaangażowania zarządu. Skończy z praktykowaną obecnie patologiczną i schizofreniczną sytuacją, w której członkowie zarządu zatrudniani są jako koordynatorzy w projekcie, których sami jako zarząd nadzorują i kontrolują. Projekt jednoznacznie określa możliwość (podkreślamy – możliwość, a nie obowiązek) wynagradzania członków zarządu za czynności wykonywane w związku z funkcją w zarządzie (a nie za sam fakt sprawowania funkcji członka zarządu, jak to przedstawiają oponenci projektu). Tylko te stowarzyszenia, które będą chciały wynagradzać członków zarządu, za pracę, jaką wykonują w związku ze swoją funkcją, będą musiały zmienić statut, by w nim decyzją członków taką możliwość zapisać. Nikt, kto nie ma takiej potrzeby lub nie ma pieniędzy, statutu zmienić nie musi.

Projekt zmienia treść obecnego przepisu pkt 6 w art. 10 ust. 1, ale tylko porządkując relacje pojęcia "sposób zaciągania zobowiązań majątkowych" względem pojęcia "sposób reprezentowania". Dotąd oba pojęcia były połączone spójnikiem "oraz", co sugerowało, że to są dwie różne sprawy. Tymczasem "zaciąganie zobowiązań" mieści się w pojęciu "sposób reprezentowania" – stąd zmiana "oraz" na "w szczególności sposób zaciągania ...". Zmiana nie wymaga zmian zasad reprezentacji obecnych stowarzyszeń.

Dodatkowo nowy ust. 4 w art. 11 na wzór standardu spółdzielni i spółek wprowadza zasadę, według której w umowach lub sporach z członkami zarządu, stowarzyszenie reprezentować będzie członek organu kontroli wskazany w jego uchwale lub pełnomocnik powołany uchwałą walnego zebrania członków (delegatów). Przepis ten stanowi samodzielną, nie wymagającą zapisu w statucie, podstawę działania. Tylko te stowarzyszenia, które mają obecnie odmiennie uregulowaną tę kwestię w swoich statutach, będą musiały przepisy swoich statutów dostosować do nowej zasady. Ile stowarzyszeń ma obecnie uregulowaną w statutach kwestie stosunków z członkami zarządu? Naprawdę, są to ilości śladowe.

Czas na wprowadzenie ewentualnych zmian w statucie

Oponenci projektu nowelizacji pomijają milczeniem fakt, że nawet te stowarzyszenia, które będą chciały, lub będą musiały, zmienić swoje statuty, żeby dostosować je do nowych zapisów, będą mieć na to 2 lata od wejścia w życie ustawy. Co, łącząc z faktem, że ustawa ma wejść w życie w ciągu pół roku od ogłoszenia – daje nam 2,5 roku na dostosowywanie statutów tam, gdzie jest to konieczne. Opór przed tym i alarmowanie, że trzeba zwołać walne zebranie, budzi zdziwienie. Przecież stowarzyszenie, jeśli chce nosić miano prawdziwie obywatelskiej i społecznej organizacji, powinno co jakiś czas zwoływać walne zebranie swoich członków i dawać wszystkim członkom – jako swojej najwyższej władzy – możliwość decydowania o strukturze, działaniu i władzach stowarzyszenia. Wydaje się, że ten lęk przed koniecznością zwołania walnego i przedyskutowania pewnych kwestii dotyczących zarządzania i reprezentowania w stowarzyszeniu, podyktowany jest faktem, że powołane władze (zarząd) oderwały się od bazy członkowskiej i boją się konfrontacji z członkami, którzy mogą mieć inne opinie niż kierownictwo.

W nowelizacji są również zmiany dotyczące stowarzyszeń z jednostkami terenowymi, w szczególności tych z oddziałami, posiadającymi osobowość prawną. Stowarzyszenia, które mają działające oddziały terenowe, regulują ich funkcjonowanie w statutach (art.10 ust. 2 obecnej ustawy). Nowe przepisy wpłyną pozytywnie na bezpieczeństwo obrotu prawnego i jasne ustalenie stosunków oraz odpowiedzialności między stowarzyszeniem, a oddziałem terenowym. Pamiętajmy, że oddziały terenowe są częścią stowarzyszenia i walne zebranie członków decyduje o tym, jak dużą swobodę mają posiadać. Ustawodawca nie wtrąca się w te zasady, a jedynie wskazuje, że muszą być one jawne i opisane w statucie. Te stowarzyszenia, które uregulowały to np. w uchwale, a nie w statucie, będą musiały zaktualizować swoje statuty, ale mają na to aż 2,5 roku. Regulacja ta wychodzi na przeciw postulatowi stowarzyszeń z oddziałami terenowymi i nie godzi w interesy "organizacji-matek" ani oddziałów terenowych.

FAŁSZ 2: Wiele stowarzyszeń zostanie rozwiązanych z mocy prawa.

NIEPRAWDA. Żadne z ponad 70 000 stowarzyszeń rejestrowych nie zostanie rozwiązane. W noweli jest tylko przepis, który wskazuje, że stowarzyszenia zwykle muszą dokonać w ciągu 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (a więc łącznie 30 miesięcy, licząc datę wejścia w życie ustawy), wpisu do ewidencji stowarzyszeń zwykłych, która ma powstać. I tylko wtedy, jeśli nie zrobią tego w tym terminie, to z mocy prawa zostaną rozwiązane. Nie jest to straszny wysiłek. Gołym okiem widać korzyści z posiadania listy wszystkich stowarzyszeń zwykłych. Zarówno mieszkańcy podejmujący lokalne inicjatywy będą mieli ze sobą kontakt, jak i władzom samorządowym ułatwi to współpracę z obywatelami działającymi w ramach stowarzyszeń zwykłych.

FAŁSZ 3. Projekt narusza konstytucyjną zasadę wolności tworzenia i działania stowarzyszeń.

NIEPRAWDA. Niekonstytucyjność? Przeciwnie! Wreszcie art. 58 Konstytucji jest realizowany. Ułatwiamy każdemu obywatelowi realizację jego prawa do zrzeszania się: projekt zmniejsza wymaganą liczbę członków o połowę, z 15 do 7 osób, co znacznie ułatwi powoływanie stowarzyszeń. Wyłącza administracyjny organ nadzoru z postępowania o rejestrację w KRS i skraca procedurę rejestracji z 3 miesięcy do 7 dni. Przecina wątpliwości, co do zatrudniania członków stowarzyszeń i członków ich zarządu. Kończy z rozbieżnościami dotyczącymi opłat sądowych za zmiany wpisów w KRS – jednoznacznie zwalniając stowarzyszenia zarówno od opłaty za pierwszy wpis jak i za zmiany.

Co bardzo ważne, projekt nadaje tzw. ułomną osobowość prawną stowarzyszeniom zwykłym, czyli czyni je podmiotem zdolnym wykonywać swoje prawa i zaciągać zobowiązania. W świetle prawa stowarzyszenie zwykle nie jest dziś organizacją pozarządową! Nie może korzystać z tych praw, które mają stowarzyszenia zarejestrowane i fundacje. Stowarzyszenia zwykle mają dziś nakazane prawnie obowiązki związane z rejestracją i sprawozdawczością, a mogą jedynie prowadzić działania w oparciu o składki członkowskie. Wydaje się to absolutnym kuriozum i pozostałością po czasach słusznie minionych.

Podsumowując: projekt jest zgodny z Konstytucją, zgodny z trendami europejskimi, i wymogami unijnymi, odpowiada na wyzwania XXI wieku i stwarza możliwości tworzenia nowych i rozwoju obecnych stowarzyszeń. Nie jest to projekt rewolucyjny, który zmienia reguły działania organizacji pozarządowych funkcjonujących w formie stowarzyszeń. I na pewno nie wyczerpuje potrzeby innych zmian regulujących otoczenie prawne trzeciego sektora. Daje jednak na tyle dużo ułatwień, że warto go poprzeć.

Jeżeli nie opowiemy się za tym projektem teraz, możemy czekać wiele lat na kolejną taką szansę. W tym czasie będziemy obserwować wzrost liczby fundacji, grup nieformalnych, niesformalizowanych sieci i ruchów społecznych, ponieważ energia społeczników będzie się koncentrowała w innych, łatwiejszych formach działania. Życie nie znosi próżni i pobiegnie do przodu, pozostawiając starych działaczy okopanych na swoich udziałach księstwach, z martwymi duszami, nie płacącymi składek i nie angażującymi się w życie stowarzyszenia. Czy chcemy, aby stowarzyszenia spotkał los dinozaurów?

- Kinga Polubicka

Źródło:

Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych

Artykuł pochodzi z portalu organizacji pozarządowych www.ngo.pl

LIST OTWARTY

List otwarty do Posłanek i Posłów Sejmu RP ze szczególnym uwzględnieniem członkiń i członków Komisji Polityki Społecznej i Rodziny¹ oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka², które przygotowują nowelizację ustawy Prawo o stowarzyszeniach.

Szanowni Państwo,

my, niżej podpisani reprezentanci organizacji pozarządowych i osoby sympatyzujące z ideą wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego w Polsce, czyli aktywności *pro publico bono*, pozapartyjnej, nie nastawionej ani na zysk, ani na przejęcie władzy, wyrażamy rozczarowanie związane z losami nowelizacji ustawy Prawo o stowarzyszeniach (druk 3019³). Jesteśmy zawiedzeni przede wszystkim nieskutecznym sposobem procedowania, który doprowadził do zawieszenia prac nad nowelizacją ustawy, m.in. z powodu braku wiedzy posłów o przebiegu dyskusji i prac merytorycznych w podkomisji, w której posiedzeniach nie brali udziału⁴.

Obecne tempo procedowania projektu budzi obawę, że nowelizacja nie zostanie uchwalona w tej kadencji Parlamentu, a prace nad nią zostaną przerwane, zgodnie z zasadą dyskontynuacji. W szczególności wskazuje na to fakt, że proponowane są kolejne zmiany w projekcie⁵, które niszczą wcześniej zawarty kompromis i podważają sens przeprowadzonych konsultacji społecznych⁶ oraz prac podkomisji⁷. Chcemy podkreślić, że organizacje pozarządowe, mimo że nie mają inicjatywy ustawodawczej ani możliwości bezpośredniego wpływania na proces legistyczny, od samego początku starały się wspomóc parlamentarzystów, którzy winni dbać o dobre prawo dla wszystkich obywateli.

Pierwsza inicjatywa prac nad nowelizacją wyszła z Parlamentarnego Zespołu ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi (4 marca 2009), a organizacje pozarządowe deklarowały chęć współpracy nad wypracowaniem dobrych rozwiązań i przestrzegaly przed podejmowaniem decyzji bez konsultacji ze środowiskiem. Niestety, inicjatywa legislacyjna grupy senatorów poszła w przeciwnym kierunku. Przygotowany w 2010 roku projekt Ustawy o zrzeszeniach spotkał się z silnym oporem ze strony organizacji. Środowisku organizacji pozarządowych nie zależało na blokowaniu prac nad zmianami – przygodowaliśmy i szeroko skonsultowaliśmy w środowisku Założenia do nowelizacji ustawy Prawo o stowarzyszeniach⁸. Po szerokim ich zaprezentowaniu, m.in. w Ramach Forum Debaty Publicznej i dobrym ich przyjęciu przez organizacje pozarządowe, zwróciliśmy się do Prezydenta RP, jako instytucji dysponującej inicjatywą ustawodawczą i deklarującą prostowarzysteniowe nastawienie, o wsparcie dalszych prac nad nowelizacją.

Przy Kancelarii Prezydenta RP został powołany zespół roboczy, w którym przez długi czas przedstawiciele różnych organizacji współpracowali nad taką wersją ustawy, która wynikałaby z potrzeb organizacji (podstawą były wypracowane wcześniej Założenia), a równocześnie byłaby do zaakceptowania dla legislatorów, rządu oraz posłów i senatorów. Długo trwało szukanie kompromisowych rozwiązań i ich akceptacji przez uczestników prac, w tym przedstawicieli Kancelarii Prezydenta oraz przedstawicieli administracji rządowej. Wypracowany projekt poddany został kolejnym konsultacjom. Na bazie tych konsultacji (w połowie 2014)⁹, Kancelaria Prezydenta RP przygotowała ostateczny projekt nowelizacji, Prezydent projekt podpisał i skierował go do Sejmu RP. Tym samym

gospodarzem projektu została Kancelaria Prezydenta RP a dalsza praca nad projektem przeszła w ręce posłów.

Projekt nowelizacji to przede wszystkim ułatwienie dla obywateli, którzy będą mogli łatwiej i szybciej zakładać stowarzyszenia, rozszerzać działalność stowarzyszeń zwykłych¹⁰. Zmiany dotyczące już działających stowarzyszeń mają na celu uproszczenie procedur, wyjaśnienie istotnych wątpliwości prawnych.

Szanowni Państwo!

Ta ogromna ilość pracy, jaka została włożona w poszukiwanie dobrych rozwiązań dla sektora pozarządowego, nie może się tak zakończyć. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych i pozostali członkowie podczas podsumowania prac zespołu przy Kancelarii Prezydenta RP już deklarowali swoją aktywność w dalszych pracach. Jesteśmy gotowi do daleko idącej współpracy. Mamy nadzieję, że nie zabraknie Państwu determinacji w działaniach zmierzających do uchwalenia dobrej ustawy, odpowiadającej na potrzeby społeczne. W ten sposób okażą Państwo szacunek dla wyników pracy wykonanej przez setki organizacji pozarządowych, w tym kilka tysięcy działaczy społecznych. Apelujemy o wykorzystanie ich dorobku przy decyzjach legislacyjnych, podejmowanych w końcu w imieniu obywateli i dla obywateli.

LIST PODPISAŁY:

Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych
Sieć Wspierania Organizacji Pozarządowych SPLOT
Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT
Dolnośląska Federacja Organizacji Pozarządowych
Federacja MAZOWIA
Kujawsko-Pomorska Federacja Organizacji
Pozarządowych
Federacja Małopolska Pozarządowa
Wspólnota Robocza Związków Organizacji Socjalnych
Rada Organizacji Pozarządowych Województwa
Warmińsko-Mazurskiego
Stowarzyszenie Dialog Społeczny
Stowarzyszenie Pracownia Obywatelska
Stowarzyszenie Bank Żywności
Fundacja Instytut Myśli Obywatelskiej im. Stańczyka
Polska Fundacja im. Roberta Schumana
Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego
Fundacja Stabulo
Fundacja na rzecz Collegium Polonicum
Fundacja "Merkury"

¹ Skład Komisji dostępny na stronie Sejmu RP http://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/agent.xsp?symbol=SKLA_DKOMST&NrKadencji=7&KodKom=PSR

² Skład Komisji dostępny na stronie Sejmu RP http://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/agent.xsp?symbol=SKLA_DKOMST&NrKadencji=7&KodKom=SPC

³ Prace legislacyjne: <http://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=3019>

⁴ Co daje się zauważyć w przebiegu komisji z 4.08.2015, która skierowała projekt nowelizacji do ponownych prac w podkomisji- w jej trakcie nie padły żadne merytoryczne

argumenty ze strony posłów, odnoszące się do zmian projektowanych w nowelizacji:

<http://orka.sejm.gov.pl/Zapisy7.nsf/wgsknr/PSR-247>

⁵ Zob. materiał projektu poprawek rozdany po komisji 4.08.2015 jako wynik kompromisu Kancelarii Prezydenta RP z Ministerstwem Sprawiedliwości i niektórymi posłami, którzy włączyli się do prac dopiero po sprawozdaniu podkomisji z 9.08.2015 a przed posiedzeniem 4.08.2015, w zakresie w jakim m.in. podwyższają minimalną liczbę członków z 7 na 9, likwidują mechanizm skargi do sądu na uchwały walnego zebrania, czy możliwość tworzenia komitetów założycielskich - wersja elektroniczna uzyskana przez Fundację Stańczyka:

<https://drive.google.com/open?id=0B9g2A6d0yLMsMGJ1TWRxTUQ0Zkk>

⁶ Konsultacje prezydenckie 2014 zob.

https://mamzdanie.org.pl/web/guest/konsultacje/-/message_boards/message/38335 oraz konsultacje OFOP

<http://wiadomosci.ngo.pl/wiadomosci/6749Q8.html>

⁷ Listy obecności na posiedzeniach podkomisji, uzyskane z Sejmu RP, dostępne tu

<https://drive.google.com/folderview?id=0B9g2A6d0yLMsfm9LTmJvWHJOWmFIZ3NTUGFybXNkYzIiGzVvYUW5CZTU2ZVJXSdUwWjJPZIE&usp=sharing#list>

⁸ Treść założeń dostępna na stronie Ogólnopolskiej

Federacji Organizacji Pozarządowych

<http://ofop.eu/aktualnosci/ostateczne-propozycje-zmian-do-ustawy-o-stowarzyszeniach>

⁹ Dokumentacja i uwagi zgłoszone w trybie konsultacji dostępne na portalu MamZdanie

https://mamzdanie.org.pl/web/guest/konsultacje/-/message_boards/message/38335

¹⁰ O trudnościach stowarzyszeń zwykłych, wynikających z obecnie obowiązującej ustawy pisała dr Edyta Hadrowicz <http://poradnik.ngo.pl/wiadomosc/973076.html>, również materiał roboczy Fundacji Stańczyka ws. oceny aktualnego stanu prawnego stowarzyszeń zwykłych

<https://drive.google.com/open?id=1Eorzvb-fjN0UNNYhdWMki3yq7Eea5R18vaEapqXDuku>

Aktualne aspekty prawno-normatywne oraz kierunki rozwoju systemów

Możliwości wykorzystania mediów transmisji do przesyłania sygnałów alarmu

Sytuacje kryzysowe spowodowane klęskami żywiołowych, katastrofami wywołanymi działalnością ludzi (np. uszkodzenia instalacji przemysłowych), lub atakami kryminalnymi i terrorystycznymi wymagają nowych metod alarmowania populacji, której zagraża niebezpieczeństwo.

Problem sprowadza się do pytania, w jaki sposób powiadomić jak największy procent ludności na zagrożonym obszarze szybko, w sposób niezawodny i skuteczny. Należy przy tym wziąć pod uwagę różne scenariusze – alarmowania osób, np.:

- w mieszkaniach,
- w ich miejscach pracy,
- w miejscach publicznych (np. w hali sportowej, galerii handlowej, restauracji),
- podróżujących pieszo,

- podróżujących w pojazdach.

Skuteczny system powiadamiania/alarmowania ludności powinien:

- dostarczyć wiadomość szybko w planowanym, określonym czasie;
- dostarczyć wiadomość właściwej populacji i/lub w odpowiednim miejscu;
- dostarczyć wiadomość jednocześnie całej populacji, której dotyczy wiadomość;
- przekazać wystarczające instrukcje odnośnie działań, które powinny być podjęte przez ludność;
- zwracać uwagę (możliwość odbioru alarmów powinna być stanem domyślnym, a wiadomości alarmowe powinny być różnialne od zwykłych wiadomości).

Tradycyjnie używane syreny alarmowe nie spełniają tych wymagań:

- mała liczba informacji/rodzajów alarmu;

Różne alarmy polegają na kombinacji dźwięków. Powiadomienie będzie skuteczne, jeśli nie tylko stali mieszkańcy miasta, ale również osoby czasowo przebywające w mieście – np. w podróży służbowej i turyści, zrozumieją znaczenie sygnałów i podejmą właściwe działania.

- nowe techniki wykonania okien skutecznie wytłumiają hałas miasta wewnątrz budynków, ale też skutecznie tłumią dźwięk syren.

W niektórych budynkach publicznych są instalowane systemy powiadamiania głosem, ale nie jest to rozwiązanie powszechnie stosowane.

Obecnie w kilku europejskich projektach (np. Euralarm – projekt PEARS, FP7 – projekt Alert4All) dla potrzeb przesyłania alarmów rozważa się wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej, powszechnie używanych przez ludność, a zwłaszcza:

- systemów radiokomunikacji ruchomej,
- systemów radiodifuzyjnych (radiofonicznych i telewizyjnych).

Należy tu także zwrócić uwagę na prace Europejskiego Instytutu Standardów Telekomunikacyjnych (ETSI) prowadzone przez komitet techniczny o nazwie „Emergency Communications (EMTEL)” zmierzające do standaryzacji rozwiązań telekomunikacyjnych stosowanych w systemach alarmowych.

Usługi sieci GSM/UMTS

Spośród usług dostępnych w publicznych sieciach GSM/UMTS dla potrzeb szybkiego powiadamiania o zagrożeniach rozważa się zwykle wykorzystanie usługi krótkich komunikatów (Short Message Service, SMS) i usługi rozgłaszania w komórkach (Cell Broadcast Service, CBS).

SMS umożliwia przesłanie wiadomości tekstowej lub binarnej adresowanej indywidualnie do terminala sieci za pośrednictwem centrum krótkich wiadomości (Short Message Service Centre, SC). SC odpowiada za przechowywanie nadsyłanych wiadomości i wysłanie wiadomości do adresata. Nadawcą wiadomości jest zwykle terminal sieci ruchomej, ale możliwe jest również wysyłanie wiadomości do SC z terminala sieci stacjonarnej lub za pośrednictwem Internetu. Jednostkowa wiadomość tekstowa może składać się z maks. 160 znaków (w kodzie

siedmiobitowym), a jednostkowa wiadomość binarna z maks. 140 oktetów. Przesłanie dłuższych wiadomości jest możliwe metodą składania kolejnych wiadomości jednostkowych. Ale nie ma gwarancji, że zostaną dostarczone w kolejności takiej, jak były wysyłane. Specyfikacja SMS obejmuje także usługę EMS umożliwiającą przesyłanie prostych grafik, animacji i dźwięków.

SMS jest usługą sprawdzoną i powszechnie używaną, co gwarantuje jej dostępność obecnie i w przyszłości. Jednak rozważając możliwość wykorzystania SMS do rozsyłania wiadomości alarmowych należy brać pod uwagę specyficzne cechy tej usługi, które ograniczają skuteczność takiego działania, np. w przypadku przeciążenia centrum usług (SC) lub sieci radiowej wskutek zapotrzebowania na jednoczesne przetwarzanie wielkiej liczby SMS, co w sytuacjach kryzysowych jest bardzo prawdopodobne i może powodować opóźnienie dostarczenia wiadomości lub ich nie doręczenie.

W zasadzie SMS może być wykorzystana:

- przez indywidualne osoby do powiadomienia właściwej służby lub instytucji o istniejącym zagrożeniu, do wezwania pomocy itp.
- przez służby i instytucje do ostrzegania ludzi o zagrożeniu, które istnieje lub może wystąpić.

Właściwości usługi SMS:

- Usługa jest dostępna w każdej sieci GSM/UMTS i implementowana we wszystkich urządzeniach abonenckich telefonach, smart fonach i podobnych.
- Jest usługą typu zapisz i prześlij dalej („store-and-forward”), w zasadzie gwarantuje dostarczenie wiadomości do adresata, jeżeli wiadomość dotarła do SC. W przypadku, gdy terminal adresata jest nieosiągalny zwykle próby dostarczenia wiadomości są przez SC wielokrotnie ponawiane. Niektórzy operatorzy do przekazywania SMS nie stosują funkcji „zapisz i prześlij dalej”, lecz do przekazania wiadomości do miejsca przeznaczenia wykorzystują rutery.
- W normalnych warunkach SMS jest usługą niezawodną, ale trzeba brać pod uwagę prawdopodobieństwo nieprzewidywalnego opóźnienia dostarczenia wiadomości np. w przypadku przeciążenia sieci lub czasowej nieosiągalności adresata, z tego powodu nie jest usługą odpowiednią, jeżeli jest wymagane dostarczenie wiadomości z punktu do punktu w czasie rzeczywistym.
- Opóźnione doręczenie lub nie doręczenie, jeżeli terminal adresata znajduje się na obszarze słabym pokryciu lub poza zasięgiem.
- Potwierdzeniem, że wiadomość dotarła do SC jest komunikat „wiadomość wysłana”. Potwierdzenie, doręczenia do adresata powinno pojawić się po 6-8 s, jeżeli czas oczekiwania wynosi ponad 15 s, to w sieci są problemy z obsługą ruchu.
- Potwierdzenie doręczenia, które jest przekazywane do wysyłającego wiadomość nie oznacza, że wiadomość została natychmiast odczytana.

Badania przeprowadzone w UK wykazały, że z SMS wysłanych w porze dziennej 37% jest czytana natychmiast, a 38% w ciągu godziny. Z SMS wysłanych w nocy 57% było odczytanych następnego rana w ciągu godziny po przebudzeniu adresata.

- Specyfikacja usługi SMS nie zawiera mechanizmów identyfikacji wiadomości alarmowych.
- SMS nie przekazuje informacji o lokalizacji alarmującego terminala, te informacje mogą być uzyskane za pomocą innych środków, np. od operatora sieci.
- SMS jest ważnym środkiem komunikacji dla osób z upośledzeniem słuchu i/lub mowy.

Uwagi. Do wysyłania SMS warunkiem koniecznym jest aktualny abonament i SIM/USIM w urządzeniu.

Wiadomości multimedialne MMS mogą być wysyłane do ruchomych terminali bez potrzeby wyboru opcji. Wiadomość może składać się z obrazu, dźwięku i tekstu i zawierać szczegółowe instrukcje dla ludności. W normalnych warunkach dostarczenie wiadomości jest prawie natychmiastowe, ale wysłanie wiadomości do wielu adresatów wymaga czasu. Jeżeli terminal adresata nie potwierdzi pomyślnego odbioru MMS transmisja jest ponawiana co zwiększa prawdopodobieństwo dostarczenia tego typu wiadomości.

Spam, złośliwe wiadomości, fałszywe alarmy mogą być wysyłane przez terminale lub za pośrednictwem Internetu. Ustalenie ich źródła jest możliwe na podstawie śledzenia zapisów w SC, ale ustalenie treści jest trudne, bo zwykle dane archiwalne przechowywane w SC nie zawierają treści wiadomości.

Mimo, że rozgłaszania w komórkach (CBS) jest usługą zdefiniowaną w specyfikacji systemu GSM/UMTS jest rzadko wprowadzana w sieciach, a w związku z tym jej dostępność nie jest oczywista.

Usługa CBS jest usługą sieci GSM/UMTS podobną do usługi Teletext oferowanej w telewizji. Podobnie jak Teletext umożliwia rozsyłanie określonej liczby wiadomości do wszystkich terminali sieci znajdujących się na zdefiniowanym obszarze geograficznym. Obszar ten może obejmować jedną lub więcej komórek, albo całą sieć operatora. Dla poszczególnych wiadomości CBS mogą być przydzielone różne obszary geograficzne wg uzgodnień/umowy pomiędzy dostawcą informacji i operatorem sieci. Wiadomości CBS mogą pochodzić od wielu jednostek przyłączonych do sieciowego centrum rozgłaszania skąd są przesyłane do komórek sieci zgodnie z wymaganiami dotyczącymi pokrywanego obszaru. Odbiór wiadomości CBS nie jest potwierdzany ponieważ do rozsyłania wiadomości CBS wykorzystywany jest dedykowany kanał usługa jest dostępna nawet, gdy kanały głosowe są zatłoczone. W celu zwiększenia prawdopodobieństwa odbioru nadawane wiadomości są cyklicznie powtarzane. Aby umożliwić selektywne wyświetlanie tylko tych CBS, których odebraniem użytkownik terminala jest zainteresowany, wiadomości CBS są podzielone na klasy. Odpowiednie rozwiązania stosowane w terminalach zalewniają, że użytkownik może ignorować te wiadomości, których nie chce odbierać np. reklam lub wiadomości w języku, którego nie zna. Wskutek tego może także wyłączyć odbiór wiadomości alarmowych.

Usługa CBS umożliwia rozsyłanie wiadomości tekstowych do wszystkich MS w sieci operatora, wszystkich w wybranych lokalizacjach geograficznych lub wszystkich we wskazanych komórkach. Wiadomości mogą mieć długość do 93 znaków. Mogą być okresowo powtarzane w sieci GSM w odstępach od 2 s do 32 minut, w sieci UMTS nie częściej niż co 1 s.

Właściwości usługi CBS:

- Jedyna usługa umożliwiająca przekazanie wiadomości prawie natychmiast do dużej liczby terminali.
- Protokół nie zapewnia potwierdzenia odbioru wiadomości.
- Interfejs użytkownika (MMI) terminala powinien być selektywnie skonfigurowany do wyświetlania pożądaných informacji.
- Wiadomości są przesyłane w dedykowanym kanale co zmniejsza podatność usługi na problemy wynikające z natłoku w sieci.
- Usługę CBS ze względów biznesowych zaimplementowano w niewielu publicznych sieciach GSM.
- W zastosowaniu do przesyłania alarmów istotny jest język rozsyłanych komunikatów.

Uważa się, że użycie SMS jest celowe w przypadku, gdy abonent (obywatel) powiadamia o zagrożeniu (prosi o pomoc), natomiast stosowanie CBS jest celowe w przypadku, gdy instytucja/organizacja inicjuje rozgłaszanie wiadomości o zagrożeniach dotyczących całego kraju lub lokalnych.

Usługa USSD

Usługa dodatkowa Unstructured Supplementary Service Data, USSD została zaprojektowana aby umożliwić interakcję pomiędzy terminalem i siecią operatora np. w celu konfiguracji usług dodatkowych zgodnie z preferencjami użytkownika. USSD jest dostępna w każdym telefonie GSM/UMTS. Teoretycznie nie ma przeszkód, aby USSD wykorzystać do komunikacji terminali z aplikacją w sieci operatora służącą do rozgłaszania wiadomości alarmowych. Wiadomość USSD zawiera tylko znaki alfanumeryczne i podobnie jak SMS nie udostępnia informacji o lokalizacji terminala.

Dostępność sieci

Rozważając możliwość i celowość wykorzystywania publicznych sieci radiokomunikacji ruchomej w systemach przesyłania alarmów nie można zapominać o dostępności sieci radiowej w przypadku awarii sieci energetycznej. Należy pamiętać, że rezerwowe zasilanie stacji bazowych jest obliczone na kilka godzin, a baterie terminali po kilkunastu godzinach będą wymagały doładowywania.

Wykorzystanie mediów – telewizji i radiofonii

Telewizja i radiofonia publiczna są mediami ogólnie dostępnymi, ale ich rola w przekazywaniu wiadomości alarmowych nie może być przeceniana. Nie każda osoba ogląda TV lub słucha radia, gdy istnieje potrzeba przekazania wiadomości alarmowej, a w nocy odbiorniki są zwykle wyłączone. Badania przeprowadzone w UK [ETSI TR 102 182] pokazały, że wiadomość wysyłana przez kombinację kanałów TV i radiofonii dotarła do ok. 50% populacji. Wzrost liczby udostępnianych programów telewizyjnych i stacji radiofonicznych pogłębia problemy związane z użyciem tych mediów do powiadamiania ludności o zagrożeniach.

Radiofonia UKF-FM

Większość stacji radiofonii UKF-FM oprócz sygnału radiofonicznego nadaje sygnał systemu RDS (Radio Data System). RDS jest systemem cyfrowym przeznaczonym do przesyłania danych sterujących funkcjami odbiorników radiofonicznych, zwłaszcza zainstalowanych w samochodach. W ramce sygnału RDS jest pole PTY (Programme Type), w którym jest przesyłana kodowana informacja

o rodzaju programu radiofonicznego. Kody PTY pozwalają rozróżnić 31 zdefiniowanych wstępnie rodzajów programu. Kod PTY31 zarezerwowano do oznaczania ostrzeżeń o klęskach żywiołowych i katastrofach. Oczywiście, żeby ostrzeżenie było skuteczne odbiornik radiofoniczny musi być włączony i dostrojony do właściwej stacji.

Innym sposobem stosowanym w systemach retransmitujących sygnały radiofoniczne, np. wewnątrz tuneli, jest przerywanie audycji w celu nadania ostrzeżenia (Voice Break-In, VBI).

Radiofonia cyfrowa (DAB)

Radiofonia cyfrowa (Digital Audio Broadcast, DAB) aktualnie nie jest popularna w całej Europie. W ramce sygnału DAB zarezerwowano pole dla wiadomości ostrzegających o zagrożeniach (Emergency Warning System, EWS [ETSI EN 300 401 rozdz. 8.2.3] zatem w przyszłości DAB może być wykorzystany jako jeden z kanałów systemu powiadamiania ludności o zagrożeniach.

Telewizja cyfrowa (DVB-T)

Cyfrowy sygnał DVB-T zawiera pola, które są zarezerwowane dla potrzeb oznaczania alarmów (Emergency alarm) i ostrzeżeń (Warning message) [ETSI EN 300 468 rozdz.6.2.3.]. Zatem sygnał DVB-T może być wykorzystywany jako kanał transmisji alarmów.

Skuteczność przesyłania alarmów i ostrzeżeń do odbiorców radia i telewizji zależy od pory doby – odbiornik musi być włączony. Tego rodzaju powiadomienia trafiają do osób prywatnych przebywających w mieszkaniu lub podróżujących samochodem. Jest to sposób mało skuteczny w przypadku pracowników biur, przedsiębiorstw.

Wykorzystanie Internetu

Powiadomienie Web możliwe, jeżeli użytkownik terminala ruchomego korzysta z aplikacji takich jak MSN lub Messenger. Problemem jest używanie wielu niekompatybilnych aplikacji.

Ponieważ nie istnieje krajowy rejestr adresów e-mail usługa powiadamiania przez e-mail mogłaby dotyczyć tylko użytkowników, którzy dobrowolnie zarejestrują się w takim systemie. Ponadto e-mail z zasady nie gwarantuje Doręczenia wiadomości w czasie rzeczywistym, a napisanie e-mail zajmuje czas. Natomiast zaletą e-mail jest możliwość dołączenia plików graficznych, map, instrukcji itp. co może być wykorzystane do wczesnego ostrzegania przed przewidywanymi zagrożeniami, np. powodzią.

Wniosek

Ponieważ żaden z opisanych wyżej systemów komunikacji elektronicznej nie daje 100% gwarancji dostarczenia wiadomości alarmowej do adresata, to w celu uzyskania redundancji należy wykorzystywać równolegle kilka dróg przesyłania alarmów.

Przyszłość

Biorąc pod uwagę rosnącą popularność systemów „inteligentny budynek” (smart home) warto rozważyć opracowanie standardowego interfejsu, bramy która umożliwiłaby odbieranie ostrzeżeń wysyłanych różnymi kanałami.

Użyte akronimy

CBS Cell Broadcast Service

DAB Digital Audio Broadcast

DVB-T Digital Video Broadcasting – Terrestrial

EMS Enhanced Message Service
EMTEL Emergency Telecommunications
ETSI European Telecommunications Standards Institute
GSM Global System for Mobile Telecommunications
MMS Multimedia Message Services
MSN Microsoft Network
PEARS Public Emergency Alarm and Response System
PTY Programme Type
RDS Radio Data System
SC Service Centre
SIM Subscriber Identity Module
SMS Short Message Service
UMTS Universal Mobile Telecommunication Service
USIM Universal Subscriber Identity Module
USSD Unstructured Supplementary Service Data

- mgr inż. Aleksander Orłowski
Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy

Zasada "in dubio pro tributario" ostatecznie uchwalona w pierwotnej wersji

Zasada "in dubio pro tributario" 5 sierpnia br. Sejm uchwalił i bezzwłocznie prezydent Komorowski podpisał zmianę ustawy ordynacja podatkowa wprowadzająca zasadę nakazującą rozstrzygać wątpliwości co do treści przepisów podatkowych na korzyść podatników. Do ostatniej chwili toczona była walka przez Ministra Finansów o zmianę treści przepisu na zdecydowanie mniej korzystną dla podatników, a w zasadzie chodziło o wprowadzenie przepisu dającego jedynie pozorną korzyść dla podatnika. Ostatecznie przepis został uchwalony w wersji zawartej w projekcie Prezydenta.

Uważamy, że jest to olbrzymi sukces wszystkich polskich przedsiębiorców. Wprowadzenie tej zasady to pierwszy krok, ale fundamentalny dla zagwarantowania przestrzegania praw przedsiębiorców w relacjach z fiskusem. Federacja MSP, jako strona inspirująca prezydencki projekt nowelizacji, opowiadała się za pierwotnym jego brzmieniem.

Tym samym zrealizowany został jeden z trzech głównych postulatów Federacji MSP, który zgłaszaliśmy wielokrotnie podczas spotkań w Kancelarii Prezydenta. Sekretarz Stanu Kancelarii Prezydenta minister Olgierd Dziekoński złożył podziękowania na ręce Marka Isańskiego z Federacji MSP, za wspieranie Kancelarii w trakcie procesu legislacyjnego licznymi pismami zawierającymi merytoryczne uwagi, sugestie i analizy. Pan minister docenił również to, że Federacja MSP brała udział we wszystkich pracach Komisji sejmowych związanych z wprowadzeniem zasady "in dubio pro tributario".

Proponujemy, aby 5 sierpnia - dzień uchwalenia tego przepisu - ogłosić świętem polskich podatników! Jest to istotny krok w kierunku uzdrowienia w naszym kraju relacji między państwem a obywatelem.

Jednocześnie z rozczarowaniem informujemy, że zawarte w prezydenckim projekcie zmiany dotyczące przepisów o przedawnieniu zobowiązań podatkowych nie zostały uchwalone. Zmiany te były i są konieczne nie dlatego, aby przedsiębiorcy unikali płacenia podatków "uciekając" w przedawnienie, ale dlatego aby zabrać urzędnikom skarbowym możliwość prowadzenia postępowań

podatkowych w nieskończoność. Ponadto Trybunał Konstytucyjny w 2013 roku nakazał ustawodawcy pilną zmianę przepisów o przedawnieniu. Sejm do dnia dzisiejszego nic w tym zakresie nie zrobił. Utrzymywanie przepisów co do których jest pełna świadomość, że są niezgodne z Konstytucją będzie kosztowała budżet setki milionów złotych odszkodowań. Odpowiedzialność za to ponosi minister Cichoń, który wprowadził postów w błąd oświadczając, że zmiany przepisów będą niekorzystne dla obywateli. Podczas gdy jest to oczywista nieprawda. Nie zapomnijmy o pociągnięciu do odpowiedzialności pana ministra Cichonia za szkody, jakie wyrządził.

- Redakcja portalu MSP-24

Centrum europejskiej przedsiębiorczości po raz piątą w Katowicach



Szerokie spektrum tematów to tylko jeden powód, dla których warto wziąć udział w V Europejskim Kongresie Małych i Średnich Przedsiębiorstw. Wydarzenie po raz pierwszy odbędzie się Międzynarodowym Centrum Kongresowym w Katowicach. Zapraszamy do zapisywania się na poszczególne wydarzenia i sesje plenarne.

Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach już po raz piątą organizuje wydarzenie, które dostarczy odpowiedzi na wiele pytań, jakie nurtują doświadczonych biznesmenów oraz przyszłych przedsiębiorców sektora MŚP. Cztery pierwsze edycje Kongresu zostały przyjęte z wielkim entuzjazmem i zaangażowaniem przez środowiska biznesowe, naukowe i polityczne. Zeszloroczna, IV edycja Kongresu, jako najważniejsze w Europie wydarzenie sektora MŚP, zgromadziła jesienią 2014 roku ponad 3 000 uczestników z Polski i zagranicy.

Tegoroczna edycja Kongresu to połączenie teorii i praktyki, biznesu i nauki, sektora prywatnego i publicznego. Od 12 do 14 października br. hasłem przewodnim dla europejskiego biznesu będzie: **Nauka – Biznes – Samorząd – Razem dla gospodarki.**

Wydarzeniu towarzyszą Program „Samorząd, który wspiera MŚP” skierowany do jednostek samorządu terytorialnego szczebla wojewódzkiego, powiatowego i lokalnego oraz Targi Biznes Expo - dynamiczna platforma spotkań wielu branż i zarazem jedyne w Polsce spotkanie środowisk kluczowych dla rozwoju współczesnego biznesu na tak dużą skalę. W ciągu trzech dni targowych uczestnicy otrzymają ogromną dawkę inspirujących debat, prezentacji, praktycznej wiedzy, zabawy i konkretnych korzyści biznesowych.

Sześć różnorodnych ścieżek tematycznych

Kongres, jak co roku, złożony jest z kilku ścieżek tematycznych, w ramach których organizowane są poszczególne sesje i wydarzenia. Pierwsza z nich nosi nazwę: Innowacyjna Firma, Inteligentne Miasto, Konkurencyjny Region. Uczestniczący w niej przedsiębiorcy dowiedzą się między innymi jak poprawić zdolność konkurencyjną swojej firmy poprzez innowacje oraz gdzie szukać środków na finansowanie unikatowych pomysłów i rozwiązań. Uczestnicy Kongresu będą też dyskutować na temat partnerskiej współpracy samorządów, urzędów pracy i firm sektora MŚP oraz dostosowania systemu edukacji do potrzeb pracodawców. Nie zabraknie tematów związanych z innowacjami w medycynie, turystyce, nanotechnologiach, energetyce i multimediami.

Optymalizacja procesów biznesowych to kolejny ciekawy temat, któremu poświęcona zostanie odrębna ścieżka tematyczna. Eksperti Kongresu wyjdą naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców zainteresowanych poprawą efektywności działania swoich firm i odpowiedzą na pytania z zakresu zarządzania strategicznego, finansowania rozwoju, nowych technologii w służbie marketingu czy bezpieczeństwa w biznesie. Będzie można również dowiedzieć się jak budować owocne relacje biznesowe, a także w efektywny i nowoczesny sposób rozwiązywać spory z kontrahentami biznesowymi.

Kolejne ścieżki skupiać się będą na tematyce przywództwa, strategii i dialogu oraz różnych aspektów przedsiębiorczości. Uczestnicy Kongresu wspólnie zastanowią się jakich liderów potrzebuje Europa, Polska i każda firma, a także jak być dobrym przywódcą na co dzień. W ramach ścieżki „Przedsiębiorczość niejedno ma imię” odbędą się sesje poświęcone firmom rodzinnym, sukcesji i aktywizacji osób niepełnosprawnych. Również osoby zainteresowane tematyką międzynarodowej współpracy gospodarczej odnajdą dla siebie szereg atrakcyjnych paneli, w których będą mogły aktywnie uczestniczyć. W tym roku organizatorzy postanowili przyrzeć się bliżej możliwościom współpracy, jakie stwarzają rynek amerykański, austriacki, czeski, słowacki, turecki oraz szeroko rozumiany kierunek wschodni. Nie zabraknie spotkań B2B i Face2Face.

Pewnym krokiem w biznes

Kongresowi towarzyszyć będą także wydarzenia medykowane młodym, początkującym przedsiębiorcom. Z myślą o nich powstała Akademia Marketingu i Sprzedaży, a także panele dotyczące szkolnictwa, funkcjonowania młodego przedsiębiorcy w Polsce czy start-upów. Ponadto Kongresowi będzie towarzyszył zjazd delegatów organizacji członkowskich Europejskiej Konfederacji Młodych Przedsiębiorców w Brukseli. W trakcie EU-US Young Entrepreneurs Summit Katowice 2015 odbędzie się wręczenie nagród Finału Ogólnopolskiego Konkursu Młody Przedsiębiorca 2015.

Organizatorzy docenili także rolę, jaką w kształtowaniu biznesu odgrywają studenci. To oni są przyszłością przedsiębiorczości, a zatem tematy innowacyjności czy technologii nie powinny być im obce. Firmy z sektora MŚP są otwarte na absolwentów uczelni wyższych, a jednocześnie gospodarka jest otwarta na tworzenie nowych przedsiębiorstw w tym sektorze. Dlatego w ramach tej ścieżki odbędą się m.in. spotkania studentów z ciekawymi liderami. Future Entrepreneurs 2015, choć skierowane głównie do studentów, zaprezentuje kwestie ważne także dla reszty gości.

Pasjonatów biznesu z pewnością nie trzeba przekonywać do wzięcia udziału w Kongresie. Bezpłatna rejestracja dostępna jest na stronie www.ekmsp.eu. To głównie dzięki najlepszym ekspertom i wybitnym gościom Katowice kolejny raz mają okazję zostać europejskim centrum przedsiębiorczości.

Wydarzenie objęte jest honorowym patronatem Komisji Europejskiej oraz wysokim patronatem Parlamentu Europejskiego, a także współfinansowane z budżetu samorządu Województwa Śląskiego. Współorganizatorami są: Ministerstwo Gospodarki, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A. oraz Uniwersytet Śląski. Współgospodarzami są: Województwo Śląskie, Miasto Katowice, Metropolia Silesia, Wojewoda Śląski, Województwo Opolskie i Małopolskie.

Alpol Bowling Cup 2015/2016



Sportowa rywalizacja branży instalacyjnej security - Alpol Bowling Cup 2015/2016

Firma Alpol Sp. z o.o. - jeden z liderów rynkowych w dystrybucji elektronicznych systemów zabezpieczeń, w drugiej połowie września br. organizuje ogólnopolskie przedsięwzięcie rozrywkowo – sportowe czyli turniej bowlingu „Alpol Bowling Cup 2015/2016”. W turnieju udział wezmą branżowe drużyny z 14 miast w całym kraju tj. Katowic, Gliwic, Bielska – Białej, Kielc, Bydgoszczy, Sopotu, Szczecina, Warszawy, Ostrowa Wielkopolskiego, Wrocławia, Legnicy, Krakowa, Łodzi, Poznania. W lokalnych rozgrywkach trwających do kwietnia 2016 roku, rywalizować będą 8-mio osobowe drużyny integratorów i instalatorów systemów zabezpieczeń. Uroczysty półfinał oraz finał odbędą się w kwietniu 2016 r. w Katowicach. Nad poprawnością rozgrywek finałowych czuwać będą profesjonalni sędziowie bowlingu. Miejsce jest nieprzypadkowe – organizator przedsięwzięcia: Alpol Sp. z o.o. posiada swoją centralę właśnie na Śląsku a sieć oddziałów w całej Polsce. Dla finalistów przewidziane są cenne nagrody a dla każdego z uczestników oryginalne upominki. Głównym celem imprezy jest integracja środowisk instalatorskich branży security: „Pragniemy zgromadzić się wokół ogólnopolskiej, branżowej rywalizacji sportowej. Kręgle to uniwersalna dziedzina, dobra zabawa zarówno dla początkujących jak i zaawansowanych. Liczymy na wytworzenie atmosfery rywalizacji i stworzymy ku temu ciekawe warunki i formułę. To pierwsze tego rodzaju wydarzenie w branży, które z pewnością będzie także okazją do nawiązania ciekawych relacji dla Uczestników” mówi Paweł Zemła – dyrektor handlowy w firmie Alpol.

Impreza posiada wielu ciekawych partnerów, swoją stronę internetową w której zostaną zamieszczone szczegóły rozgrywek, listy rankingowe, fotorelacje oraz wiele innych aktualności dotyczących tego unikatowego w branży instalatorskiej przedsięwzięcia. Patronat honorowy nad wydarzeniem objęła Polska Izba Systemów Alarmowych.

Fundatorem pucharów dla zwycięzców jest Ogólnopolskie Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Zabezpieczeń Technicznych i Zarządzania Bezpieczeństwem „POLALARM”. Patronatem merytorycznym objęła firma Via Bowling Poland. Złotym partnerem został producent systemów bezpieczeństwa przeciwpożarowego „Honeywell Life Safety”. Do grona firm wspierających patronatem wydarzenie dołączyły także D – Max oraz *Detectomat*®. Natomiast patronat medialny objęły min. Telewizja TVS, portal branżowy 4safe.pl., czasopisma branżowe: „Systemy Alarmowe”, „Twierdza” oraz „Safety and Security”.

- inf. Alpol

Targi, Wystawy, Konferencje

Targi SyMas/ Maintenance

6 - 7 października w Krakowie

Równolegle do targów SyMas odbywają się Międzynarodowe Targi Utrzymania Ruchu, Planowania i Optymalizacji Produkcji Maintenance. Wystawcy zaprezentują m.in. systemy do diagnostyki i monitorowania maszyn, rozwiązania z zakresu automatyki i robotyki, czy przemysłowe rozwiązania IT dla działów produkcji i utrzymania ruchu. Na szczególną uwagę zasługują rozwiązania Wystawców w ramach Strefy ATEX. Znajdą się tutaj m.in. zabezpieczenia przeciwwybuchowe, zabezpieczenia procesowe, systemy odpylania i filtrowentylacji powietrza.

www.symas.krakow.pl
www.mtc.krakow.pl

Targi IT i zabezpieczeń it-sa Nürnberg 2015

6 – 8 października 2015 r., Norymberga

Zakres Targów obejmuje m.in.: bezpieczeństwo IT, bezpieczeństwo informacji, bezpieczeństwo przechowywania informacji, bezpieczeństwo sieci, ochrona danych, bezpieczeństwo sprzętu, świadomość bezpieczeństwa, podsłuch, bezpieczeństwo aplikacji, zarządzanie aktywami, kopie zapasowe, zarządzanie pasmem, oceny zagrożeń, bezpieczeństwo e-mail.

www.targiwniemczech.pl

3. Targi Konserwacji i Restauracji Zabytków oraz Ochrony, Wyposażenia Archiwów, Muzeów i Bibliotek *Dziedzictwo*

7 - 9 października 2015

Centrum Targowo-Kongresowe MT Polska

www.targidziedzictwo.pl

II Międzynarodowa Konferencja i Wystawa INTELIGENTNE GRANICE 2015

8 października 2015, Warszawa

Hotel Novotel Airport, ul. 1 Sierpnia 1, Warszawa

Konferencja organizowana jest w ścisłej współpracy merytorycznej ze Strażą Graniczną – Głównym Partnerem Merytorycznym. Honorowy patronat sprawuje nad tegoroczną edycją Pani Teresa Piotrowska, Minister Spraw Wewnętrznych.

kontakt:

Marek Witecki, tel. (+48) 609 541 112

ig@ztfw.pl; witecki@ztfw.pl

Sylwia Frączkowska, tel. (+48) 604-960-183

fraczkowska@ztfw.pl

www.ig.ztfw.pl

XXI Międzynarodowe Targi Elektrotechniki, Elektroniki, Energetyki i Telekomunikacji ELOSYS

13 – 15 października 2015, Trencin, Słowacja

www.elosys.sk

XVI TARGI PRACY I PRAKTYK dla ELEKTRONIKÓW i INFORMATYKÓW połączone z WYSTAWĄ POLSKIEJ ELEKTRONIKI

19 – 20 października 2015 r.

gmach Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Warszawskiej

www.elka.pw.edu.pl/Wspolpraca-i-uslugi/Targi-Pracy-i-Praktyk-WEiTI/XVI-Targi-Pracy-i-Praktyk-19-20-pazdziernika-2015

Międzynarodowe Targi Ochrony Bezpieczeństwa i Higieny Pracy

27 – 30 października 2015 r., Dusseldorf

www.aplusa-online.com

Międzynarodowa Wystawa SICUREZZA 2015

3 – 5 listopada 2015, Mediolan

www.sicurezza.it

SECUTECH Thailand , Bangkok

listopad 2015 r.

www.secutechthailand.com oraz www.targifrankfurt.pl

**III Międzynarodowa Konferencja
Zagrożenia w Cyberprzestrzeni
– bezpieczeństwo ponad granicami**

26 listopada 2015 r., Warszawa

www.cyber.ztw.pl

2016 rok

**Targi ochrony budynków i bezpieczeństwa
Perimeter Protection 2016**

12 – 14 stycznia 2016 r., Norynbergia

www.targiwniemczech.pl

XVI Targi ELEKTROTECHNIKA 2016

27 – 29 stycznia 2016 EXPO XXI, Warszawa

www.elektroinstalacje.pl

INTERSEC

17 - 19 stycznia 2016 r, Dubaj

Intersec to jedno z najważniejszych międzynarodowych targów bezpieczeństwa, ochrony i ratownictwa.

www.intersecexpo.com, www.targifrankfurt.pl

**IX Międzynarodowa Konferencja i Wystawa Lotnisko
luty 2016 r., Warszawa**

www.lotnisko.ztw.pl

SECUTECH INDIA

marzec 2016 r., Mumbaj

www.secutechindia.co.in, www.targifrankfurt.pl

BUDMA

Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury

8 – 11 marca 2016 r., Poznań

www.budma.pl/pl

SECUREX POLAND

Międzynarodowe Targi Zabezpieczeń

25 – 28 kwietnia 2016 r., Poznań

www.securex.pl/pl

**SAWO
Międzynarodowe Targi Ochrony Pracy,
Pożarnictwa i Ratownictwa**

28 – 29 kwietnia 2016 r., Poznań

www.sawo.mtp.pl/pl

EDURA

**XI Międzynarodowa Wystawa Ratownictwa
i Technika Przeciwpożarowa**

9 – 11 czerwca 2016 r., Kielce

www.targikielce.pl/pl/edura.htm

**XIV edycja Bałtyckich Targów Militarynych
BALT-MILITARY-EXPO**

20 - 22 czerwca 2016 r.

**Centrum Wystawienniczo-Kongresowe
AMBEREXPO Gdańsk**

www.baltmilitary.amberexpo.pl

INTERSEC

7 – 9 września 2016 r., Buenos Aires, Argentina

www.intersecbuenosaires.com.ar, www.targifrankfurt.pl

Siedziba Stowarzyszenia „POLALARM”



Zapraszamy Członków Stowarzyszenia do bezpłatnego korzystania z siedziby Stowarzyszenia w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 18 lok. 8, na swoje biznesowe spotkania (po uprzednim uzgodnieniu terminu z Biurem Zarządu tel. 22 626 90 31, 22 625 57 43) e-mail: polalarm@polalarm.com.pl

Chcesz otrzymywać informacje
o nowych normach?

NEWSLETTER

Bądź na bieżąco!

NORM

Zapisz się na wiedza.pkn.pl

